

5293
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ८० ग-१

Title नित्यश्राद्धविधिः

Author हेमाद्रिः

Extent ८८ पत्र Age स. १६-१७

Subject धर्मशास्त्र

五. 七.

सा. ६. शिवं धजवमेवाय सिद्धिमेवेति विष्णो मन्त्रेन
 ७ वदिताया शिवपुत्रेति ननो धिकया लंभनव
 ८ प्रलंबवाहु र्ध्यामी र्ध्यान्नरः सर्वगुणान्वि
 नः कृत्स्नवाहु मे विद्युत्तु पश्चिक्मकरः सदा ९
 इति वाहुलक्षणा यस्यामीति सामा र्ध्याकर्मणि
 प्रपजायते धना सप्त सवित्तो यो बहु पुत्रीव
 सत्यासुः १ न्यागायपुत्रे सद्यगंभीरः सदा वाय
 ३ नमध्यापिगलः सदा साधिया लव सत्तु सो न्या
 ग्याय सप्तलिकाः २ दिना सपलवाहु द्या
 विद्युत्तु स्यात्तु वज्रिना विवरधि सफटिता क
 स्मात्तु लाम्पुन्या अकन्तमाः ३ मध्यामा प्राति
 र्ध्याया प्रदिशित्या ददाधिका प्रचुरास्तुः पि
 नापह्या मियम्नादिपदान्यथा ४ चन्नासि

कांठरेखाया कनिष्ठास्यात्पदाधिका धनस्य
 द्विकरी प्रसंगमात्रं यज्ञोचुद्धमवेत् ५ ऊर्ध्वया
 मशीर्वधा ऊर्ध्वगमस्य गन्धः संतुष्टास्य
 यत्किराजयामललांगयतास्य ६ यत्तवा
 यत्तमसहयावान्नजनीगन्धपातस्य मध्य
 मागन्धपातार्थारव्यान्नोसज्ज्यापसद्वयः
 ७ अन्वामिकागन्तासन्नसाध्यत्वात्तमोर्ध
 नं कान्तस्य कागन्तया सत्यं न पाम्रस्य न ववधु
 ८ म्मत्तुप्रश्ने मोर्योत्वादोद्दिष्टिगन्धस्त
 मासला नाम्नवसाननरवोदीर्घागुलाकोविषु
 लकवः ९ पारायोस्तलेमशायानधनीनी
 लेनमधयः पीननगुधपनासिकः कस्सेन
 चधनाहिनः १० अन्वामिकावहुरवावापवहार

सा. ६. पाणिन्यलोत्तरांगं न स्यात् रल्ल्या प्रत्येतिः स्वाडुविना
 ८ भ्रानसंशयः ११ मागिव धत्तापित्तलावावेकस
 दित्तवायुयोरेवादिपीतानिस्त्रोपितजन्ता गु
 सुकातरं १२ वेवांरवाश्मांसीभ्रसंष्टुगां दो
 यवजिनाः तेषांगोत्रधनमृद्वीसंप्रमाणित
 ह्यप्यानन् १३ गत्तामिलनयोप्राप्त्यद्व्यापि
 गीत्रोभ्ररवयो गटत्वं धाविनिदिद्योगृहभगो
 न्यथापुनः १४ आयुरवाकनित्यन्त्यरवा
 स्युग्रलिंगप्रदा समामिभ्रमशालानिर्विषा
 १५ आयुरवावशानगमिते
 याभिर्मागिव धत्तापित्तलावावेकस
 त्ताभिर्जीमघपुनः १६ उलांभित्ताभ्रजायता
 अलोजीवेत्तरवयो पचावेरातिषोरोया

वा=

ख=

स्तावत्याशरंदावुधैः १७ मयिावंधोन्मखोः
 आयुर्लयायांपत्रवलंबाः संपदस्तेवहियेचि
 विपदांगुलिस्तंभरवाः १८ जवेरंगुलमध्या
 स्तेविद्यारवातेविभूतयः शुक्लेपदेजन्मदत्ति
 रांगुल्यगनेर्यवैः १९ कृष्णपदेनृणां ज
 न्मदत्तसंगुल्यगनेर्यवैः यवेरंगुलमूलेस्ते
 तत्संख्यासुखोन्मरागा २० अनामिकायव
 म्प्याविप्रोन्मिरवाप्रभूतकृष्ण २१ अंगुल्यपित्त
 नकृष्णधमरवापमुच्यते २२ अंगुल्यपित्त
 रेखातास्तेर्यरेखापदप्रदा २३ अंगुल्यपित्त
 म्पुः मन्त्राध्यांगुल्यतलांतिरे २४ अंगुल्यपित्त
 लिमध्यागनेर्यरेखासंचपहतवे २५ अंगुल्यपित्त
 कागतेदानमूलस्तान्तिरे २६ अंगुल्यपित्त

सं० ६
६

उपवत्तस्यमस्यमीवृष्टिकारुणं (संहराकिं
उत्तरे। स्यात्। स्यात्। स्यात्। स्यात्। स्यात्। स्यात्।
स्यात्। स्यात्। स्यात्। स्यात्। स्यात्। स्यात्।
सिद्धिनेतस्यपुत्रस्यस्यनेसशायः १५ उद्धरे
रवाकरोवस्यगदितिसुगुलित्रय नानामो
गसुखगशीनाससुद्धवचनयथा २६ आवा
नदिहिसागसक्तानागुष्टिगुष्टिपर्वस नानामो
विशेषः शिवोत्तंगयवदिष्टिभूतवाभुगाः २७
नखेयुविदवभुताः परापोपादपोस्तथा
आगतवाप्रशक्तासुरानिभीगन्तपोभवेत् २८
२८ विकोराखेवोपोसीत्तनो। पुलोचयलादि
न। वसुधा। उत्तजाने। पुत्रवास्थः। कृषीवलाः
२९ नखेयुविदवभुताः परापोपादपोस्तथा

॥ दुःशीला कुनरवा ज्ञेयौ का मंगो मविवर्जिताः
॥ १ ॥ वक्रांतेः स्फटिते स्थले नरेवैर्दृष्टिमागि
तः ॥ मंहापा पागि कुर्वी नि पुरुषा हरिनेर्न
रेवेः ॥ २ ॥ इति मय संकाशं नरेवैर्दृष्टिमागि
वः ॥ ३ ॥ इति नरेवैर्दृष्टिमागि प्राप्नुवती ह मानवः
॥ ४ ॥ वक्रांतेः स्थले नरेवैर्दृष्टिमागि मंगो मविवर्जिताः
गर्धरूपचित्ते नरेवैर्दृष्टिमागि भवति रूपानि ॥ ५ ॥
वातुवर्तला यस्य मंगो मविवर्जिताः प्राप्नुवती ह मानवः
वक्रांतेः स्थले नरेवैर्दृष्टिमागि मंगो मविवर्जिताः
गर्धरूपचित्ते नरेवैर्दृष्टिमागि भवति रूपानि ॥ ६ ॥
वातुवर्तला यस्य मंगो मविवर्जिताः प्राप्नुवती ह मानवः
वक्रांतेः स्थले नरेवैर्दृष्टिमागि मंगो मविवर्जिताः
गर्धरूपचित्ते नरेवैर्दृष्टिमागि भवति रूपानि ॥ ७ ॥
वातुवर्तला यस्य मंगो मविवर्जिताः प्राप्नुवती ह मानवः
वक्रांतेः स्थले नरेवैर्दृष्टिमागि मंगो मविवर्जिताः
गर्धरूपचित्ते नरेवैर्दृष्टिमागि भवति रूपानि ॥ ८ ॥
वातुवर्तला यस्य मंगो मविवर्जिताः प्राप्नुवती ह मानवः
वक्रांतेः स्थले नरेवैर्दृष्टिमागि मंगो मविवर्जिताः
गर्धरूपचित्ते नरेवैर्दृष्टिमागि भवति रूपानि ॥ ९ ॥
वातुवर्तला यस्य मंगो मविवर्जिताः प्राप्नुवती ह मानवः
वक्रांतेः स्थले नरेवैर्दृष्टिमागि मंगो मविवर्जिताः
गर्धरूपचित्ते नरेवैर्दृष्टिमागि भवति रूपानि ॥ १० ॥

सां. ६. यमौ १३ निस्संख्यस्य च। चंद्रविबोपं वक्रं ध
 १० मं प्रालक्षदा भवेत् नृगमूरयकं वक्रं च वक्रं
 साभगय वज्रिता २ कराल वक्रा पुरुषा धन
 हृत्ता प्रकीर्तिताः हयवक्रनरा ये च दुःख
 दारिद्र्यभोगिनः ३ इति पुरुषमुखवला नरा
 वयस्यगंडो हि संसृता यद्यप्यत्र समाप्रभो क
 विभोगी भवेत्ति त्वं बहुपुत्रं प्रजायते १ इति
 धरो कपोल लक्षणां वक्रा नरा नरपानि वक्रा
 कृतु दुःखिताः स्मृताभ्यां मेधराय स्यान्
 राभ्यन्तं दुःखिताः १ इति उद्वलक्षणां वक्र
 दण्डप्रकाशं च देवे भवति नृपानि हय
 वातरदुल्लस्य धा नृवा च पीडितः स्वस्ते
 ऐक्यं ह्येदं देवदण्डं पीडयिष्यते सखीतः १

सरस्वतीया स्त्रीयां च वरा कारिकाः २ दुःखि
 नो विकृते रूपां दत्ते सरस्वती त्रिभेः ३ सभायां
 मिलिते दत्ते रूपां वा न सत्ते नरः ३ द्वाविंश
 द्वाविंशैराजाभोगीयादिक हीनकः ४ त्रिंशः ५
 क्वत्तु स्रवता एक हीनकः ६ विंशः ७
 इति दत्त लक्षणां हस्तजिह्वा भवेदास्य सनरो
 दुःखसा धनः समलायां तु जिह्वायां तरस्य
 दुःखकारिकः १ स्थूलजिह्वा नया क्रूरस्य
 मृदुलभाषणः स्थूलजिह्वा नया च शोचा
 चारविंशतिः २ पञ्चपत्रसमाजिह्वा भोगवा
 ना मृदुभाषिता रज्जुजिह्वा भवेद्यस्तु विद्याल
 क्ष्मीमवाहयान् ३ इति जिह्वा लक्षणां हस्तजिह्वा
 लक्षणां स्रवतां वल्गुलक्षणां पञ्चपत्रस्य

सं० ६० यस्य सतरोधनवान्भवति १ स्वेतनालयेधं ध
 १२ नवंतोभवन्तिने रक्तनालत्सायस्तुसतरोधन
 वान्भवति २ शतनाललक्षणां हिसस्वरोत्तरी
 ह्युयोमच्चतत्पस्वरोत्तरीः अंगोयमात्तरी
 येचनिधनापरीकीर्तितः २ इतिस्वरलक्षणा
 उपाधिवांकुशनाश्राचदीर्घताशाचभागतः
 कुंश्चनाश्राचरायेतधर्मशील भवन्तिने
 उच्चैनाश्राचरायिकानरायेचनेसर्वजनवल
 भः स्तुलनाश्राचरायिकानाश्राचरायिकाम
 ध्यामाः तैसर्वेदुःखिताज्ञेयाधनशीलविवर्जिताः २
 इतिनाश्राचरायिकानाश्राचरायिकानाश्राचरायिका
 चास्याश्राचरायिकानाश्राचरायिकानाश्राचरायिका
 चाद्याश्राचरायिकानाश्राचरायिकानाश्राचरायिका

स्वरलोचनं भवतिने १ कौंच स्वरलोचनं येच
 स्वरलोचनं भवतिने १ कौंच स्वरलोचनं येच

वंति प्रकृषा घुमाः सस्रवकुलाद्यम्भसर्वेति
 मध्यमास्मृताः २ स्तिलानयनास्तातपिंगा
 चाक्षरकदम्बा गवाक्षाशुभगाग्रित्येकक
 राद्याडुराशयोः ३ सततत्रलक्षणां हस्त
 करणमिहामागो दानकराग्रिमध्यमाः सप्त
 करणा मण्डपान्येसर्वेति ३ स्वभागागताः ४
 इति करणालक्षणां छत्राकारनरेंद्राणां
 शिरोदीर्घलङ्घः स्तितं मध्यमानां चतुर्कार
 पीनी सप्यापरपुनः १ इति मस्तकलक्ष
 णां विंशत्युत्तरकोषं कृत्वा मध्ये पदं दत्ति
 डराणां दोशमतेन कल्पसंज्ञं तेव विनिदि
 श्ते १ इति धरा मलक्षणां ललाटे च
 ५०. ३. वंदो चमचानिष्टाधिष्ठि ३४ः विप्रलेनलला

सा. ५. तेन धननाशो भवेन्नरः १ अत्येन नल
 १२ लाटेन भ्रातृप्रायुषप्रजायते उच्चनेन लला
 टेन धनादपीमवनेन नरः २ विषमे नल
 लाटेन दुःखतो जर्जरानराः परिकर्म
 नो निन्यप्राप्यंते बंधनं बुधैः ३ विष्
 लां कुशिलं चापललाटे यस्य दृश्यते
 इष्यंते विजानीया प्रमदाज नवलभाः
 ४ पंचभिः शान्तादिभ्यः शान्तिस्तमः
 साया ५ भवन्ति नृस्तमभिः यष्टिं द्वाभ्यां च
 विशान्तिं दयं ६ स्वैकललाटे वा विशान्ति
 परिकीर्तिताः अपरे खानललाटे न वि
 नाया पंचांशानि ६ सेवा पंचललाटे
 समाकराजगोचराः भगिनं यस्याग

भीरं न विद्यान्मकलां पुष्पां ७ इति ललाट
 लक्षणां कुटिले स्फोटिते रूक्षे स्थले स्थिता
 तस्कारां नरः दुःखिनाः पुरुषा नोपाक्षय
 यावत्पिच्छिदिनः १ विरुल्लभं धुरा केशाः
 सिग्धाभ्रमरसन्निभमधुवरीलपेवास्पृष्टे ॥ ४ ॥
 नरासुखभोगिनः २ इति केशालक्षणां ॥
 नाशिकातेन दंतोष्करकराधिकानरः
 समासमेन विज्ञेया विषमा विषमेन नृः
 १ गतिस्वरास्थित्तिर्ममांसनेन स्पृष्टांगके
 न्दराणां ज्ञानमाशा धनभोगसुखयोमित
 क्रमाभवेत् २ आवर्तदक्षिणोपसां स्त्री
 रगां वामे भ्रमद्वा स्पर्शनं स्फुरणाददो १
 ३. ४. तिलकोमसको वरा ७ १ इति सापुडके उक्तं

श्री. ५.

१३

लक्षणां प्ररीरकयनं यथाविज्ञायते येन शुभा
मीति स्थितं प्रवदन्ति प्रशस्तम् श्रीरागां वदन्त्या
मिलदरां १ कीदृशी वरयेन्कन्या कीदृशी
च विवर्जयेत् कीदृशी कुलवाला च त्विमिदं
वक्तुं महसि २ समुद्राचार्य उवाच वंद्युल
क्षणां सावराय कुलजा न्यासलक्षणा कन्या
काष्ठपादयाद्रूपवती मचांगानि गृहं १५ म
ष्टमावर्षतायां वद्वयमेकैकशो भवेत् ता
वत्कुमारी लोका न्याज्य मुद्राहं महति २५
पुरा चिंद्रमुखी कन्या बालसूयसमप्रभाः
विशालनेत्री रक्तोष्णी सा कन्या लभते सु
खं ३ हस्तपादौ परीक्षितमंगुलिश्च नख
स्तथा पारंगी रखा च जंचा द्विकटिना भिस्त

श्री =

येवच ४ ऊरुचोदरपृष्ठं च स्तनौ करोति ॥
 ग्रीवाया विदास्पतं ललाटे च शिरः केशा
 स्तयेवच ५ रोमशनीधरीवरांगीवाना
 शादप्रताया एतत्सर्वं यशोदेन कंत्याशा
 स्वविशारदा ६ बादोसामांगुलीनिगद्योभ
 म्या यदि प्राणिपुनि यस्यासकामलोभको
 सांकत्वाग्दकमंडला ७ अंगुष्ठितानिद
 नेतमर्जगिरेचैवमानति अत्यपुनिपानि
 हत्याज्जुवनेपात्रिता ८ उन्नतमध्रव
 सौख्यं मासलेभ्रतयेवच सुहृतेः पश्येवा
 रौभ्रपुत्रो न्यमिस्त्रियस्मृता ९ चक्रपद्म
 ध्वजपद्मस्वस्तिकं वेधमानकं बाणिबाद
 १० यत्पुण्यं तेन यासाज्जस्यपोविता ११ यस्य

६१

५०.३

सा. ६.
१४

यादललेरेखानजनीजानि ऊर्ध्वगाः भ
नरिलभनेप्राणिनाप्रियामर्जीप्रसामते
११ यादेप्रदेशिनीयस्यमृगुष्टान्नेद्वानि
क्रमान् ३ः शीलाहुभगाश्चैवतस्मान्ना
परितर्जयेन् १२ यस्यहृत्तासिकाहृत्ता
तांविडुवालहप्रियाः भूमिनिस्पृशनेयस्य
भूमितस्पृशनेदि १३ भक्षनेसायनिह
यं यादिकनिस्पृशंयस्यभूमितस्पृशने
यदि भर्तारिष्यमंहत्वादिनीयेसुप्राप्ति
हृत्ता १४ समन्ताद्भूमिसंलग्नयस्यभ्रा
रसायोसुतां अष्टौपेत्रांप्रसूयंनेभर्तुसिन्ना
नवद्विने १५ इतिस्त्रीयादलदोरां उन्ना
न्याष्टविडुशीलामहोष्टदिरिद्विना शीर्ष

अतो वस्तुतः पूर्वपक्षे एवायमुपाख्यायेन भ्रमा ॥
 त्रिंशत्तपदे निवेशितः अथ पिंडादिरहितेति
 त्रयत्राह्यराभोजनानामुपके नित्यश्राद्धश्राद्धिषा ॥
 वृषयोगदर्शितास्तुमुदायव्यभिचारेभोजनव्या
 मयेयमिति तत्र भोजनपरित्यज्यपिनाशुदे
 शोक्तं त्रिधा त्वसत्परिस्थित्यागेप्रयोगाद्भोजन
 व्यभिचारोप्यस्तीति तत्र तन्मात्रतामयेयमि
 ति तत्रुतिपिष्टेदीनकर्तव्यो विनाशोच्यते ॥
 दृष्ट्या पिंडश्राद्धं च दातव्यं विंशतिर्नैव का
 र्येतु इति पिंडश्राद्धयोरेदिनव्यपदेशः श्राद्ध
 दायनास्तस्य स्यात् न गोवलीवर्दत्यायेनैव
 निर्गदेत्येति वदस्यात् तस्माद्भोजनस्य वत्स्य
 त्रिंशत्तपदे निवेशितः अथ पिंडादिरहितेति

७
 ५. ३॥

नि. आ. प्रकृतत्वेन सानिधाता विशेषात् सर्वेषां चरणा
 ७ ज्ञातनां दीनां नाम धेयं स्यात् न यत्र द्रव्यवि
 कीर्यते इत्येवमवावधानादिवचनत्रितीया
 दिभिः फलतस्तन्निष्ठमन्त्रादिद्रव्यानिवृत्तेन
 अदृष्टाद्रव्याचिकीर्यामनुमायगुरात्कर्मत्वे
 निर्द्धारिते स्वधावाचनास्तथ्ययोराधेयित्या
 येन प्रतिपत्तिरिति दक्षिराया आत्मा यत्त्वेपि
 त्रिदिदेवतोद्देशवती द्रव्यन्यागस्वरूपा रागां याम
 श्चानिधेयो तां कर्मरागां समुदायस्य नामिधि
 यमिति निश्रीयते नत्वेवं विविक्तस्यापि ना
 मस्यात् अस्तु को दोषः ननु यदि त्रिनामुद्देशो
 तद्रव्यन्यागः आहृतर्हितर्यया ममिप्रप्राप्त्या
 तत्र अत्रिभिरविधिभिर्निर्णीतानां रूपयत्तत्वात्

नांत्यानां नामे निष्कर्षं यथा राजसूये
विश्रुता प्रकृतय जिमः प्रकृतयः प्रकृतयः वे
त्वसुराजसूये प्रकृतय जिमात्रनामत्वं आ
कृतनामत्वेन परमं चत्वात् आह मिनिन
वृत्तनामत्वाद्दर्शयामास चत्त प्रकृतनिवेशीति
सुवर्तितं हीदं भोजनवचनेन नामाक्रियते
सुद्वयेयत्तुवाहाराणां भोजनं वाहार्थमिति
तत्प्रोक्तं प्राहुर्पार्वरावत्सूरतमिति मेवं आ
हुविशेषविषयत्वाद्स्यवचनस्य नामाक्रिय
यानामधेयप्रकृतयः प्राहुर्दत्तमिदं विमलस्य
तः प्रकृतं न धेकारविषयसंबन्धत्वात्वेनेति
राजसूयस्य वत्समुदायस्य नामाधेयमिति सि
द्धं उक्तपिनादिदेवतादेशवत्तायागशब्दाभिधे

नि. आ.
८

चां कर्मणां समुदायस्य तासां घेयसिद्धिः त
त्कथं ये यजन्ति पितृदेवानां तत्र यागा
प्रादान् इति प्रमीनस्त्यपि तः इति तद्विज्ञेय
यमिति दातव्यं इति तत्रापादतममिति त्वेव
समुदायस्य उच्यते प्रमीनानां संप्रदायत्वा
संभवाद्याग एव त्यागावयवसारूप्यादुप
रवृत्त्याददाति नोक्तः ननु प्रमीनानां मनुष्या
णां देवता तस्याप्यसंभवाद्याग रूपनिर्वाह
संभवान्न यागसमुदायस्यापि नामधेयं स
स्मिहिकर्मणि देवता नामवाहनेनांगमवर्ग
धिलोपेन पराङ्मुखतया गमनं यजमानयुक्त
तान्नादिना नृत्तिरुद्गाहनादिवत् असादेनावे
कफलदानत्वाच्च

नि. आ. त्वं फलदा त्वत्वं वा यवेभ्यः स्वाहेत्यादिष्वचेतम्
 ८ तस्यापि देवतात्वदर्शनात् इन्द्रादीनामपि।
 विग्रहादिमन्त्रोद्देवतात्वानभ्युपगमात् य
 त्किंचिद्रूपाणां पित्रादीनामुद्देश्यत्वसंभवा
 त् देवतात्वोपपत्तेर्योगिरूपानिर्वा इति फ
 लहेतुत्वे च कर्मसाधनत्वात्साधनीभूताया
 नुदेवतायास्तु त्वर्थमर्थवादवाक्य उपचर्य
 ते त्वन्निर्वाक्यमपि चेन्न तत्त्वादिगुरांगोभ
 यत्प्राशस्त्यपरमेवोति तन्न श्रुतिस्मृतीति
 हासपराणादियु सर्वत्र पितृप्राधान्येनैव प्रा
 द्धारंभदर्शनात् फलदा त्वत्त्वस्यापि विधि
 मन्त्रयोरादिमध्यावसनेष्वनेकशोभिषा
 त्तत् अमियुक्ततदासाङ्गशिष्टानां जाह

गधीदाव्यात् लोकास्थाविचिकित्सप्रवृत्ते
 स्तन्निदानत्वबोरलीकत्वकल्पनानुपपत्तेः
 अथेवमुच्यते वसवः पित्रोरोजेयारुद्राशि
 याः पितामहाः अपिनामहास्तथादित्याः
 प्रकृतिरेवासनामनी प्रेतानुदिश्ययत्ता
 मन्त्रियतेमानुवैरिह नृप्यंनिपिनरस्ते
 ननप्रेताः पित्ररुद्रा इति देवलवचनानु
 सारान् वस्वादयएवपिप्रादिप्राचेनोक्ता
 इति ननप्रेतानुदिश्येतिप्रेतोहृद्राहिसा
 तानुपपत्तेः प्रयोगेवप्रमीतापित्रादिस
 वृत्तामगोत्रादिसंकीर्तनानुपपत्तेः अपि
 पिनामहास्तथादेभोजनेनयथाक्रमे अपि
 तामहान्वेसर्वाश्चतन्पितृश्रातृपूर्वशइति

७. २०.

नि. आ. ब्रह्मपराशरोक्तेन विरोधश्च यानुपिंडक्रिया
 १. तत्र ब्राह्मसाक्षात् भोजनं यजमानस्य पूर्व
 व्याप्तत्तु गच्छति नात्यथा इति पराशां ज्ञे
 सेत्तेन विरोधश्च पूर्वव्याप्त्युपयोगाय ग
 छति नात्येवामित्यर्थः तदेवं प्रशिक्षणम्
 मनुष्याणां वस्वादीनां वा देवतात्वासंभवा
 द्यागरूपनिर्वाहसंभवान् वज्रनामधेया
 नाश्चाद्रशंवृत्त्येति प्राप्तु उच्यते पूर्वप्रकृत्या
 शां देवतात्वं ते व्याप्तु र्देवावर्तिनामिहा
 गमनशक्तावपि इह दत्तेनावेतनेनापि ह
 विद्यामंत्रादिशक्तिप्रापितेन तदस्मि संभवा
 न् वचनं च यथा गोमुप्रसाद्ये वै तत्सो विदु
 निमातवं एवं आदि त्रमुद्दिष्टं मंत्रः प्रापयन्

चित्पुनितितप्यानामगोत्रं पिन्हरागं नुप्राप
 कं हव्यकव्ययोः नाममंत्राश्चैषादेशाभः स्त=
 वांतरगत्तानां यि प्राप्तिनं प्रपयन्त्येतेन दा
 हारत्वमागत्तानिति ब्राह्मराभोजनादिने
 हेनापि हविष्यानानाहारत्वमागत्तानादिपितृ
 शांतिदाहाररूपेण परिणाममुपेक्ष्य शांतिपत्य
 विरोधान्न वचनं च देवोयद्विषयं ताजानः शुभ
 कर्माजुयोगतः तस्याममृतनेभृत्त्वादिबन्धे
 नुगच्छति मर्त्यत्विभोज्यरूपेण पशुनैव तदरां
 भवेत् प्राङ्मन्त्रं वायुरूपेण तागत्वेऽप्युपगच्छ
 ति पानमवेति यदतिगृह्यत्वे च तप्यामिषं
 दनुजत्वे तथा मांसं प्रेतत्वे रुधिरौदकं मानुष्य
 त्वेन्न पानादिना ताभोगकरं तथेति फलदा

नि. आ. तत्त्वं तत्कर्मशा एव देवतायां रूपं वर्धयति इति

११ न काश्चिद्विरोधः अप्यवा यथादिवदत्ताः

ज्ञा

दिसंज्ञानकेवलस्य देहस्य न वा केवलस्य

क्षेत्रस्य किं तद्देवतां चिच्छित्तस्य देवस्य तस्या

ह =

त्र देवतात्वं न केवलानां पूर्वपुरुषाणां न

पि केवलाणां वरुणद्रादित्यरूपारणां देवता

विशेषाणां किं त्वेते राधिष्ठितानां पूर्वपुरुषा

णाणां तस्या वसन्नियथा तत्तत्वेनैकोनवि

त्सहस्रद्वयोदीयमानं दोहदादिभुञ्जानासु

र्धेन तस्या तिस्रो दस्यन्ति निगमं च तत्तत्पयानि

दोहदादिनानुश्रुत्य प्रत्युपकारं करोति तस्या

वत्सादयोऽपि स्वयं तृप्यन्ति स्वाधिष्ठितांश्च

एतन्मानस्य पित्रा दीस्तर्पयन्ति यजमानः

स्वतन्त्राविधानि फलानि प्रथमं स्वीकृत्य
 सर्वमप्यत्र आप्येदं विचार्य नो किं प्राप्ते
 साग्निकस्यैवाधिकारः इत्यादि साग्निकस्या
 यीति अत्र कर्त्तव्या ध्यायेन्न निरीक्षणं स
 द्यांगोपसंहार एव युक्तत्वाद्यग्निमतः
 सत्यस्यैवाधिकार इति अग्नौ करणारूपस्या
 ग्रस्याग्नौ अधिकरणत्वात्तदुपसंहारे वसाग्नि
 के स्यैव प्राक्तिके नरस्य नच लोकि के गौ वि
 द्ययन्त इति निषेधात् अपि च दारसंग्र
 हपूर्वकं कर्म विस्मया धानं न पूर्विका च क
 मन्तिरे प्रवृत्तिरिति अतो पिना नानि सन्तो
 अधिकार इति यत्तु अग्न्ये भावे तु विप्रस्थया
 सावेवोपपादित्वेदिनि प्रदप्य कृतो न संशयः

६५
 ५७. ३५.

नि. आ. भुदधिकविषयं अतन्निमतोपि आद्वेधिः
 १२ कार इत्येवंविधाप्रसिद्धिस्तु इह वटेपदाः प्रा
 निवसतीति वदन्ति श्रितमूलोत्तिनानाग्निम
 तः आद्राधिकारे प्रमाणाभिनि तदिदम
 नुपयन्तः निन्यनैमिलीकेषु हियथाशा
 न्नायात्तथा कर्त्तारिदिति न्यायात्सर्वगो
 पसंहारशक्तस्याभाधिकारान् अग्रमा
 वेतुयारोगे होमविधान् अस्य विधानस्य चो
 क्तविषयविशेषव्यवस्थायाः प्रमाणाश्च
 न्यत्त्वान् सन्ति चाग्नौ करणहिता नि आद्र
 निते वाधिकारानि वृत्ति आस्वीशूद्रानुपती
 तामामपि आद्रोपदेशात्सामानिकानग्नि
 कोभयाधिकारोपाविहित आद्रमिति स्वि

स्तेः पा^v

तस्वीतत्याग्नीतविधितानेषां त्यागं न नव-
स्तनाधिकार आद्रित्यत्तावशां नैव नैको हि
यं सपिंडं अत्यन्ताग्नेस्तपिंडोक्तिस्त
स्मान्सं कल्प्य भोजयेत् इति व्यासवचना
न अत्यन्ताग्निमाधिकारिणां अत्येव पिंडो
क्तिः आद्रोयदेशा इत्यर्थः तस्मान्ना एव
आद्रार्थेनाह शास्त्रान् भोजयेत्तावत् इत्यर्थः
अथ आद्रप्रश्नान्न व्यासः आद्रात्परतस्त
नास्मिन्नेयस्करमुदाहृतं तस्मान्सर्वप्रयत्ने
न आद्रं कुर्यादिति वक्तव्यं देवलोपि अनेगः
प्रकृतिस्थ आचिरायुः पुत्रपौत्रवान् आर्यवा
नर्थाभोजी च आद्रतामोऽवेदिह परब्रह्म
परातुष्टिलोकां प्रविश्यान् शुभान् आद्रु

नि. ३३. तसमवाप्नोति यशश्च विपुलेनारः माकुंडियः

१३

पितृपितामहं शैवतयेव पितृपितामहः
पितृसंबन्धितो ह्येते विज्ञेयाः पुरुषास्त्रयः ॥
लेपसंबन्धितश्चान्ये पितृपितामहपितृपितामहान्
प्रभृदुक्तास्तु यस्तेषां यजमानश्च सप्तमः
तस्यान्ये पूर्वः ॥ स्वर्गे यिचान्येन रवौ क
सः ये च तिर्यक् क्रमापन्नान्ये च भूनादिसंस्थि
ताः ॥ तान्सर्वान्यजमानो वै श्राद्धकर्मन्यथा
विधिः समाप्याययते ज्ञानाय येन येन प्रपु
थतत् ॥ अत्र प्रकिंणां यन्मनुष्यैः क्रियते
भुवि तेन नृसिमुपायां नियोपि प्राचत्वमा
गताः ॥ यद्वस्तु नान्वस्त्रोत्पन्नं भूमीयन्निजपुत्रक
तेन येन रुक्ती प्रोत्तास्ति यान् नृसि प्रजायते ॥ यास्तु

गंधादिकशिकाः पतन्निधारणीतले तानि
 शय्यायनंनेषांयेदेवत्वंकुलेगताः उद्गतेषु
 नृपिंडेषुयाश्चान्नकशिकाभुवि तानि
 शय्यायनंनेषांयेनिर्यत्वंकुलेगताः येचा
 दन्ताःकुलेवालाःक्रियायोग्यान्प्रसंस्कृताः
 विपन्नास्तेनृविकिरसंभार्जनजलाशिनः
 भुत्कात्वाचमनंयश्चजलंयश्चादिसेत्तने वा
 ह्यराणानांनयेवान्येनननृभिप्रयान्तिवे ते
 नानेककुलेननःतत्तद्योन्यंनरंगताः प्रया
 न्याप्यापनंवत्ससम्पक्कश्राद्धक्रियावतीय
 यागोषुप्रयागेवैवत्सोविंदन्तिमान्तर एव
 श्राद्धेनमुद्दिष्टंमंत्रःप्रापयतेपिन्दुत् नाम
 गोत्रंपितृरागलप्रापकंहव्यकव्ययोः ताम

नि. श्रा.

१४

मंत्रास्तथादेशाभवांतरगतानपि प्राणिः
नप्रीशायंत्येनेतदाहारत्वमागतान् देवो
यदिपित्तजातः शुभकर्मानुयोगतः तस्या
त्रममृतभूत्वादिवत्त्वप्यनुगच्छति मर्त्यत्वे
भोज्यरूपेणापशुत्वेचत्तरांभवेत् श्राद्धा
नवायुरूपेणागन्तेषुपत्तिश्च पानम
वन्नियतं त्वेगरेष्टत्वेचत्तस्यामिषं दत्तजत्वे
तस्याम्भं संप्रेतत्वेरुधिरोदकं मानुषत्वेन
पानादिनानाभोगकरंतथा रत्तिशक्ति
स्त्रियः कांताभोज्यभोजनशक्तित्वा दान
शक्तिः सविभवारूपमारोग्यमेव च श्राद्धे
पुष्ट्यामिदंप्रोक्तं फलप्रसन्नसमागतः अक
रोगोदोषाप्यादित्यपराशो न संति पित्त

श्रुतिकृत्वा मनसि यो नरः प्राङ्मनसु रत्नैर्नम्र
 तस्य रत्नं पिवन्ति ते अथ प्राङ्मनसाः वि
 त्तनैर्मित्तिकं काम्यं वृद्धिं प्राङ्मनसं पिडनं पा
 र्श्वं चोत्ति विज्ञेयं गोक्षीशुभ्रं मिष्टं कर्म
 गन्तव्यं प्रोक्तं देविकं दशमं स्मृतं यत्रात्मे
 कादशं प्रोक्तं पुष्टा पंचादशं स्मृतं तत्र वै
 श्वदेव हीनं प्रत्यहं कार्यं नैक्यं नवान्नला
 भादिनिमित्तं कामसिद्धयर्थं काम्यं पुत्र
 श्रमदौ युगमधिरेष्टं प्राङ्मनसादशं ह्ये
 पां वरौ कोटिदृष्टात्मकं सपिडनं श्रमावा
 स्यात्तं क्रियमाणां पार्वतां प्राङ्मनसो प्रस
 गात्क्रियमाणां गोक्षीशुभ्रं प्रीयश्चित्तांगं शु
 भ्रं चोत्ति विज्ञेयं काम्यं नित्यं प्राङ्मनसे

६८
 ७. ५५

त्रि. आ
१५

सतोद्देशेदेविकी सीर्षयात्रारंभोद्देशवि
शायोद्यमयात्रार्थं प्रासीराधुपत्तयार्थं
युष्मर्थं अथ आद्रोधिकारिनिर्णयः
प्रसीतयोः पित्रोर्मर्यागोराश्रपुत्राः आ
क्रुर्दुः तदभावेदायहरः पौत्रः पुत्रिका
पुत्रावा तदभावे शोदरस्तत्संज्ञतिर्वीतद
भावेपत्नीदायाहारिसाी तदभाविसापिंडुः
अतदभावसमानोदकः तदभावेशिष्यः
तदभावेव्रतविगाथार्यो तदभावियुशोस्तिः
तदभावेभृत्याः सङ्गमयप्रकुर्युः सर्वम्
भावेनरयतिस्तज्जानीयेः कारयेत् साहिस्
र्ववसर्गतांवा धवइतिस्मरणात् आहोवि
वाहोदासध्विचिन्तयन्तौ भावेयन्तेवाधिवि

रिणी यदि क्रयक्रीतानभवन्ति क्रयक्री
 तीनुयानासीनसापत्नीविधीयन्ते नसादेः
 वेनसापिन्नेदासीनांकवयोविदुः सर्व
 भावेनस्याम्नयसंन्रके आद्वेधिकारः ए
 कएकचेत्पुत्रस्तदासावकुपनीनोपिहन्तः
 चौलप्रेहमंन्रकं आद्वेधिकारः ए
 यन्निर्दद्यात्पुत्राय अत्रायावेन पित्रायां
 पुनकनर्व्यपुत्राणांचकदाचत आत्रानं
 चैत्रतकनर्व्यभ्राह्मणांचकनीयसां अपि
 स्त्रेहेतुकनर्व्यासां पिंडीकरणाविना गवा
 यांनृविशेषेरात्रायानपिसमाचरेत् य
 नहास्त्वाद्विनिमित्तभावेपिप्रीत्यायस्य
 कस्यापिवशास्त्राद्विद्वत्तमहत्फलमाह

नि. प्रा. शातानपः प्रीत्याप्राप्तेनुक्तमर्थसर्वथावर्हि
 १६ लिंगिरां एवं कुर्यन्नरः सम्यक् गृहणीयाय
 मायुष्यान्त्राह्नरागो ह्यरावरास्थिर्धर्कस
 त्पूरेद्वैहिकं तद्वर्त्तमानवाप्नोति ३३॥
 कैपरत्रच दोहित्रेरात्तुसर्पिडीकरणादि
 व्यतिरेकेरायदायदापि नृप्राहुं न दातव्यं
 मानामहप्राहुं कर्तव्यमेव ५॥ पित्रो यत्र पूज्यं
 जेतन्नमानामहप्राहुं कर्तव्यमेव ५॥ पित्रो यत्र पूज्यं
 विशोयान्नरकं व्रजेत् कर्तव्यं समन्वितं तत्काशा
 द्विकं प्राहुं यो यशं एको द्विष्टं च शोयेत् ५॥
 डाः स्युः षडिति स्थितिः कर्तव्यं समन्वितं स
 पिंडीकरणां त्रया होतृकं पार्वसां सायिका
 नां मेको द्विष्टं वा यः पुनर्धनं हापुदो हिनस्ते

५=

श्रा=

नत्ववश्यं न वश्याद्वाघपिकार्यमेवापोयन
श्राद्धदीनसमस्तं श्राद्धक्रियादिति स्मरणा
त् मातामह्यनवश्राद्धवश्यं धनाहारिणा
दौहित्रेणार्थनिःकृत्येककर्तव्यं विधिवत्सदा
श्राद्धेहपत्ननात्क्रियात्तस्य पिंडोदकक्रि
यां यस्तु केवलं मातामहसंबंधः पुत्रिका
पुत्रः समात्तामहस्येव नियमेन श्राद्धं क्रिया
त् पुत्रिका पुत्रश्राद्धविशेषमाहात्म्यः
मातुः प्रथमतः पिंडं निर्वपेत् पुत्रिकास्ततः
द्वितीयं तृतीयं पितृस्तस्यास्ततः तृतीयं मापित्तनापि
तुः द्वाभ्यां यणो पुत्रिका पुत्रे उशरुतमा
तो विशेषः मातामहस्तु मात्रादिपेत्तकं
पितृपूर्वकं मातृतापितृतोयस्मादधिका

व्या=

नि.आ.रोस्ति धर्मत इति क्षेत्रज्ञादौ तद्वागुव्याय
१७ रोदेवलेनं घासुष्ययराकादद्युद्धाभ्या
पिंडोदकं पृथगिति द्वाभ्यां पितृवर्गभ्यामि
त्यर्थः द्विपितृः पिंडदानं स्यात्पिंडे पिंडे द्वि
नामनायसामन्नत्रयपिंडाः स्फुरेके कदा
यहति योषकप्रथमः ततो जनकः अत्र
क्रमविशेषमाहमरीचिः स्वगोत्रोवात्य
गोत्रोवायोमवेद्विधवास्तनः पिंडश्चाद्वि
धानं च दोत्रिराग्राग्वितिर्वयत्ते वाजितेन
ततः पश्चात्तदोत्री जीवति चेत्तद्वचिन् वी
जितेन दृष्ट्या रादौ तन्मने पश्चात्प्रदीपयत्त इ
ति जीवत्पितृकस्यापि क्वचित्प्राप्ताधिका
रोमेन्नायराग्ये परिशिष्टे उवाहेऽन्यतः

नेपित्रेष्टुं सौमिके मुखे तीर्थे ब्राह्मणा आ
 यान्ते यडेते जीवन्तिः पितुः जीवन्तः पितुः पु
 त्रस्य आद्रकाला इति शेषः तत्र पितरि जी
 वन्ति येभ्यः पिता दद्यात्तेभ्यः एव पुत्रो दद्यात्
 द्विपितृपितामहपुपितामहाप्रे जीवन्ति त
 दान्तकस्मै चिदद्यात् यस्य पिता वप्रेत स्यात्
 तस्य तस्मै पिंडं विधाय प्रपितामहाभ्यां दद्यात्
 म्यां दद्यात् यस्य पिता प्रापितामहप्रे
 तस्य तस्मात्सां पित्रे पिंडं विधाय पितामहापु
 त्राभ्यां दद्यादिति पित्रादिषु त्रिषु
 यो जीवन्ति तं प्रत्यक्षमेव प्राप्ते विप्रवदुपवे
 १६ प्रयेतराभ्यां दद्यादित्येके तज्जीवन्तां प्रत्य
 क्षं मुपवेशनं तत्र पिंडदानमित्येत्ये जीव

नि.श्रा. त्रिपिटकस्यैव विशेषः स्वपिटकभ्यः पि२
१८ तादृशान्तरुत्तसंस्कारकर्मसु पिंडान्तोदाह
नान्तेषां नस्याभावे ननु तत्क्रमान् प्रथमे
पाशिग्रहसीयिनास्वमानामहेभ्यो दद्या
न् द्वितीयेषु त्रः स्वमानामहेभ्यः जीवि
त्रिपिटकेनैवार्थप्रतिपादिमानामहश्चाहु
फलातिशयायावत्स्यैव कार्यं ज्ञातमात्रस्तु
दोहित्रो विद्यमाने पिना नुले कुर्यान्माना
महश्चाहुं प्रनियद्याप्तिने सित इति वचना
त् अथ आहुकालाः आभावात्स्याद्युक्ता
वृद्धिः इह संपद्योयनद्वयं इव्यं ब्राह्मण
सपत्तिर्विषुवत्सूर्यसंक्रमः वृत्तीयान्तो
गजघ्नायाग्रहसांचंद्रसूर्ययोः आहुप्र

निरुचिश्चैवश्राद्धकालाः प्रकीर्तिताः आ
 योढ्यांमप्यकार्त्तिकमाग्यामन्वतरादिषु
 युगादिषु डस्वप्रेजं नमर्दग्रहपीडिते प्रोष्ट
 यदासिते यदोश्राद्धं कुर्वन्ति यत्नतः अमा
 वास्याव्यतीथान् वृध्य कृत्वा यनविषुवच्च
 इत्सूर्योपरागापरपक्षपिच्छदायाहेषु श्राद्ध
 मावश्यकं स्मृत्यन्तरि स्वकररो प्रन्येवायस्म
 रणान् हेमन्ताशिशिरयोश्चतुर्त्सीमपरपा
 दाराणामष्टम्योष्टकाः वृद्धिः पुत्रजन्मादिः
 कृष्णपक्षः सर्वः कृष्णपक्षः तत्र चतुर्दशीं व
 तासर्वस्य निधियु पंचम्यादिषु वायदहः
 संपाद्यतदहर्वाश्राद्धं कुर्यादिति यथाशक्ति
 व्यवस्था तत्रापि त्रयोदशीमघाश्रमेष्टुत

नि. प्रा.
१६

तत्रचपिंडदानमेकोद्विष्टममन्त्रामहंचश्राद्धं
नकार्यं चतुर्दश्यांनुविद्यांनुश्रास्त्रश्रापदा
हिग्निर्यक्त्रासरावृद्धारोहराविद्युदग्नि
व्याप्रन्नानामेकोद्विष्टं पदापित्रादिद्युद्धो
वात्रयोवाविद्यादिहृताः स्युः सदापित्तयो
चतुर्दश्यांष्टिष्टमेकोद्विष्टान्येव विद्यादि
हृत्तानामपिसापिंडीकृतास्वाद्यन्यदापार्वी
शामेव पितास्वरूपमृतमशेतस्याष्टस्वधा
नापितामहत्रएकोद्विष्टं नदाकुर्यान्ते हा
याहेपार्वशांसमृतमिति वचनान् अयन
द्यंमेकरकर्कटसंक्रांती अयनविद्युब
द्युगादिद्युपिंडानिर्वपराविनाश्राद्धमिनि
(पुनस्त्यः द्रव्यत्रासरायोश्राद्धह्योः संप

निःप्राप्तिः तीर्थप्राप्तिरपि प्रादुर्भावः
 विद्युन्मयेयतुलासंक्रांती गजध्यायाप्रा
 दुर्मुखस्यहस्तिनःप्राचीध्याया हस्तेसूर्यो
 मध्यास्विदुःकृष्णत्रयोदशीअमावास्यावे
 निसंयोगेपारिभाषिकीवागजध्याया
 अमावास्यापरान्तेइत्यन्ये सूर्योपरागइ
 त्यपरं स्मृतौविशेषश्च चनेनभोजयेदि
 प्राग्चतुर्भूमौसुमुत्तरदिने ध्यायायां ह
 स्तिनागामदधान्प्रादुर्भूतप्रोचति अन्नभो
 क्तुप्रत्येवायः प्रादुर्प्रतियदारुचिरिष्टान्न
 दाकालः प्रादुर्स्यचैत्रभाद्रपदयोस्तृतीया
 माघस्यसप्तमीआश्विनस्यनवमीआषा
 ढस्यदशमीपौष्यस्यएकादशी कार्तिकस्य

नि.आ.

२.

द्वादशी फाल्गुनचैत्रज्येष्ठाश्लेषाकार्तिका
शांयोगार्णमास्यइतिशुक्लाः श्रावणास्य
भाद्रपदस्यवाकृष्णाशुक्ली फाल्गुरास्या
मावास्यानिमन्वाद्यः वैशाखवशुक्लान्त
त्रिचयः कार्तिकशुक्लान्तवमी भाद्रपदकृ
ष्णत्रयादेशोमाघमावास्याचेतियुगाद
यः प्रौष्ठपदासितपक्षोमहालयारव्य त
त्रचप्रतिपदप्रभृतिप्रतिपदतंतयर्थनं
षोडशहतिश्राद्धानिकुर्यात् पंचम्यां
भृतिपंचमीयर्थनमित्यपरे तत्पक्षमध्य
कस्मामपिनितियोसविताकत्यागतश्चेत्त
दादितः प्रभृतिसर्वापिपक्षः श्रुततमः
महालयेत्वरान्तेनाप्यवश्यंमे

दिनेशाकेनापि श्राद्धं कार्यमेव च स्तुतकाः ।
 विघ्नसंभवे यदि कदाचित् तत्र न दत्तं तदापि
 कन्याशोयावत्सूर्यस्तिष्ठेतावदन्यस्मि
 न्नपि पक्षे देयं तत्रापि न दत्तं चेद्दीपावली ।
 पंचदश्यामवश्यं देयमेव अक्षरशो प्रत्यवा
 यस्मरणात् महालये च नृपि विना स
 र्वेषां पितृणां श्राद्धं कार्यं तत्र मानः श्राद्धं
 पुण्यकृशस्तं मृता महानां सपत्नी कमेव
 गुर्वर्च्यार्थं पितृव्यमनुलभासरोपाध्या
 यसखिप्रिययोयक इव्यदुन्नशिष्यभाणि
 नीभागिनेयजामान्तु हितमान्तु वसु
 पितृष्वभ्रान्तु पुत्र रुतिगादीनान्नस्त्रीणां
 च विशेषादपरागमेकोद्दिष्टं कार्यं तत्रै

नि. आ. कः पाको वैश्वदेविकं तंत्रं पिंडं वर्हिश्चकमि
 २१ नि पुत्रानायुः सप्तारोग्यं मश्रयं मनुलं त
 प्या लभेन्महालयैकृत्वा आद्रकामांशु
 कलान् अथ काम्याः आद्रकालाः तत्र
 कान्तायनः स्त्रियो प्रतिरूपा प्रतिपदि
 द्वितीयायां स्त्रीजम्भ अश्वारूढतीयायां
 चतुर्थ्यां क्षुद्रपशवः पुत्राः पंचम्यां वधूः
 श्रेष्ठभागीनस्यानृकायिः सप्तम्यां वाणि
 ज्यमष्टम्यां एकशफं नवम्यां दशम्यां
 चगावः परिचरका एकादश्यां धनया
 न्यानि द्वादश्यां ज्ञानि श्रेष्ठं त्रयोदश्यां
 युवानस्तत्र मियं ते रास्त्रहन्तस्य चतुर्दश्यां
 ममावास्यायां सर्वमिति प्रतिपदादयश्च

कृष्णयदागाः पुरारो अश्विन्यामश्वः
 भरायाभायः कृत्तिकायांस्वर्गे रोहिण्या
 मयन्त्यानि मृगाशिरस्योत्तस्वित्वं माद्र
 यांशोर्यं पुनर्वसोदित्रं उद्योद्युषष्टि
 श्लेषायांजनश्लेषं मघासपिण्डप्रसा
 दः फल्गुन्यांसोभाग्यंमुत्तरासदात्तत्वं
 हस्तेसशीतला चित्रासरूपवत्पत्न्या
 नि स्वात्यांवारिज्यलाभः विशाखायां
 पुत्रवत्वं मनुराधायामाज्ञा ज्येष्ठायांम
 र्याधिपत्यं मूलेनैरुज्यं मघाटासुकी
 र्तिः उत्तरासशोकत्वं अभिजित्तिपारग
 त्वं श्रवरोत्ताकष्टं धनिष्ठार्योधनं शा
 तभिषजिभैषज्यसिद्धिः भद्रपदासन्नमजा

नि.श्रा.विकं उत्तरासृगावोरेवतासृखमिति
 २२ तस्या रवावारोग्यं सोमेसांभाग्यं भोमे
 जयां बुधेसर्वकामाः गुरौविद्या प्रक्रे
 धनं शानावायुश्चश्राद्धेस्यादिति अप्य
 श्राद्धेगौराकालाः मुख्यकालेश्राद्धाधि
 कारिरागामाशौचंस्यात्तदानीमाशौचाप
 गमानंतरमेवयास्मिन्कास्मिन्नपिदिनेका
 र्यं मासिकैकोद्विष्टसांक्तसरिककालित्वा
 शौचं व्यतिरिक्तविद्येयस्मिन्प्रत्येककाले
 वापदेयस्यांतिप्योग्नस्तस्मिन्पदेतस्या
 मेवतिथ्यावनंतरेमासितत्कार्यं सांक्तस
 रिकश्राद्धेत्तयाकोपक्रमान्प्राङ्मृतसूतके
 वासंजातिश्राद्धेचसमाप्त्यनंतरंममावास्यां

यो कार्यं अनुमासिकमपि आशौचविधि
 तमाशौचसमप्यनंतरमेवामावास्यायां
 वाविधेयं पाकोपक्रमानंतरमाशौचादा
 वपिकार्यमेवप्राह अथाज्ञानमृताहप्रा
 ह्नुकालाः प्रोक्षितमरणोमृताहृतानिसति
 तन्मासस्यदर्शोग्राह्यः मृतमासाज्ञाने
 मृताहपरिज्ञाने सति मार्गशीर्षभाद्रपद
 मावामाघेवानदिनंग्राह्यं मरणादिनमा
 सो न जानौ चेत्त्रयारादिनमासो पूर्ववद्ग्रा
 ह्यो मरणादिनमासो न जानौ चेन्मरणावी
 र्णाश्वरादिनमासो ग्राह्यो तावपिनरा
 दि- तौ चेव पुनर्दहनदिनमासो वद्ग्राह्यो यदा
 सर्वत्रापि कल्पस्तस्मिन्मरणोदर्शोग्राह्यः अ
 त्कल्पस्तस्मिन्मरणोपौर्णमासी सर्वान्मनामृता

नि.श्रा.

२३

हास्तानि माघमासदर्शोग्राह्यः अत्रोवि
तस्यापि सर्वात्मना मरणा मासाद्यत्तानि
एवमेव ग्राह्यं अथ स्रुद्धमकालनिर्णयः
तत्र तावद्यस्मिन्काले यद्विहितं कर्म तत्
स्य तत्काले मध्ये आरंभसमाप्तं कर्तव्यं
असंभवे आरंभं वा समाप्तिं कुर्यात् अ वा
हि पंचदशाद्या विभक्ते अष्टौ मासहर्तः क
तपः कृतपे श्राद्धमारभ्य द्वितीयमुहूर्ते
समापनीयं यदा कृतपादि पंचसमुहूर्ते
शुश्राद्धं कार्यं तसायान्हे न चरात्रो नास्ति
प्रातः अह् पंचदशो भागो मुहूर्तः तत्र
विमुहूर्तान्मक एकैकः प्रातः पूर्वाह्ण मध्या
ह्नोपरोहः सायान्हु इति सत्रप्रातःकाले

वृद्धिनिमित्तं श्राद्धं हेमश्राद्धं च पुत्रजन्मादौ वृ
 द्धि श्राद्धं तु तात्कालिकं पूर्वाह्ने ग्रामश्राद्धं हे
 देवं मश्राद्धं च मध्याह्ने एकोदिकं श्राद्धं
 ग्रामश्राद्धं च अपराह्णे पार्वरां पिंडयित्वा
 यज्ञकरणादिने सायान्हे पार्वरां अथ खं
 डतिथिषु अमावास्यादृष्टचंद्रासिनीवा
 लीनसुचंद्राकल्हसंज्ञा अमावस्याभूत
 विद्वान्चेत्पूर्वाग्राह्याभूतविद्वान्चेदपराह्ण
 व्यापिनीपराग्राह्या मध्याह्णान्तरस्ताया
 मावास्यानां देवसंभूतविद्वेत्सुच्यते अ
 न्यंततिथिद्वयविषये परे घुरपराह्णे मा
 वास्याया अमावेभूतविद्वापिसिनीवाली
 यासायान्हे व्यापिनी सा सर्वग्राह्या ततो

नि.प्रा. वचीनतयोपिभूतविद्वासिनीवात्यपरा
 २४ नूव्यापिनीग्राह्या यदासायिकेःसिनी
 वालीनिरग्रिकेस्त्रीशूदेप्रकुरुग्राह्या अ
 त्यन्तनिधिद्वेद्वाभूतविद्वासिनीवालीत्य
 त्कामध्यानेहव्यापिनीकुरुग्राह्या ननोर्वा
 चीनद्वेद्वाभूतविद्वासिनीवालीत्यत्का
 मध्यानेहव्यापिनीकुरुग्राह्या दायोरपि
 मध्यानेहव्यापित्वेतिथिसाम्येइच्छयान्त्यं
 नरानिधिग्राह्या इच्छाचसूतकादिप्रा
 द्रविद्धसंभवासंभवौपर्यालोच्यकार्या
 ५९ दशहिरासिमासयोःप्राद्वानिधिवुचद्वि
 हासस्वीकारोनान्यत्र अनाहिताग्रैर्म
 रयाकालस्यायानिधौप्राद्वनकार्यं

अवाहिताग्रेस्त्रिपक्षादर्वाग्यत्वेन कर्मनिर्दिष्टा
 हृदिनादारभ्य कार्यं त्रिपक्षाद्द्वैत्येन त्रिपक्षा
 द्रुततममस्यादिवस एव कार्यं तत्र चापरा
 क्तव्यापिन्येव तिथिर्ग्राह्या अपराह्णः पि
 तृरात्रं स्वयं भुवादत्तः तन्नास्तमया त्रीमुह
 र्तव्यापिन्येव तिथिर्ग्राह्या तिथिर्द्वैत्येन
 रेव ग्राह्या तिथिस्साम्येन चरा पूर्वविग्राह्या
 तिथिस्तये त्वस्तमया त्रीमुहर्तव्यापिन्ये
 व ग्राह्या केचित्सर्वदा पूर्वविग्राह्या हेत्या
 रुस्तत्तु बहुस्य तिथ्याया विदनेच्छन्ति यु
 गादिमन्वादिप्रभृति तिथि विशेषविहि
 तश्राद्धेषु प्रकृतपक्षे उदयव्यापिनी तिथि
 ग्राह्या कस्यपक्षेस्तमया व्यापिनी ग्राह्या

५८

७५

नि. प्रा.

२५

संक्रान्तस्य पूर्वज्ञेकरणाः प्रशस्तं तस्य
पक्षस्यापराद्धे तस्य विहितश्राद्धेऽपि
शुक्लपक्षेऽदयनतत्तत्कस्यपक्षस्तमयः
व्यापिनीग्राह्यं संक्रान्तिशूच्यते तत्रक
र्तुसंक्रान्तिर्दक्षिणायतं दक्षिणायने
पूर्वास्तिशत्रुचटिकास्त्रानक्षानश्राद्धादि
शुभरायाः तथापि विष्णुपदे पूर्वाः षोड
शचटिकाः पुरायाः दृष्टव्यश्रिकसीहृक्
तसंक्रान्तयो विष्णुपदं तलामेवोविशुक्
त तत्र पूर्वतश्चापरतश्चादशचटिकाः प
रायाः षडशीतिमुखेपाश्चात्याः षोड
शचटिकापुरायाः मिथुनकन्याधनुर्गो
तसंक्रान्तयः षडशीतिमुखं मकरसंक्रा

निरुत्तरायरां उत्तरायरोपाम्भान्याम्भान्या
रिंशान्छटिकाः पुरायाः अर्द्धरात्राद्वर्द्धि
क्रमशोयुसन्तुपूर्वदिनमेवपुण्यं अर्द्धरा
त्रादूर्द्धसंक्रमशोयुसन्तुपरदिनमेवपुण्यं
अर्द्धरात्रसंक्रमशोयुसन्तुदिनद्वयम
पिपुराय संक्रांतिषुपूर्वतोवापरतोवा
यथायथासंक्रमशासन्निहितानाड्या
स्तथातथापुरायतमाः यद्वाग्रहराय
नमिवाहादिषुरात्रावपिस्त्रानादिकंका
र्यं व्यतिपात्तादियोगः कृतपादियोगी
ग्राह्यः विष्णादिकरांतथा अथश्रा
द्धदेशाः दक्षिणाप्रवरोदेशेतीर्थदिवा
मृहपिता भूतसंस्कारादिसंयुक्ताः

नि.श्रा.
२६

कुर्यात्प्रायतनतः स्वभूमौ च तदीतीरे देशे
केशाद्यद्वाधिते स्थलीयुगारिष्टेषु
सरस्वायतनेषु च गोशेषेषु च विविक्तेषु
तुष्यति पितरः सदा नीर्यज्ञादिसेवि
तंसलिलोभ्रमादि भूसंस्काराः केशात्
योगारामिध्यास्थिप्रभृति कुत्सितद्रव्या
पसारशापुरसरमुत्तरेखतपरिसमरह्ना
दिगोमयलेपनादयः स्वतोदक्षिणाप्र
वराभावावोपि पित्र्ययज्ञनत्यासिद्ध्येयने
नापि दक्षिणाप्रवरात्वं कुर्यात् स्वभूमौ
स्वकीयंग्रहगोष्ठादौ अज्ञानिमप्रदेशं स्थे
त्यैः अप्यानि विद्देशीः सन्तंति मिह
तं किं न संकीर्णानि युगं चिकं विधीति

आदिजुः

कादिजुष्टचपुष्टंवालादिभीति प्रारवरोष्टं
परकीयंचक्षत्रिमं देशान्नितृष्टाष्टचवर्जये
ष्ट्राष्टकर्मणि रूक्षास्त्रिगंधं क्षिन्नपंकिलं
संकीर्णयदायान्नरेराकीर्णं अनितृष्टगंधि
कं प्रतिगंधादियुक्तं स्रष्टुमग्निदग्धं पर
कीयंपरपरिगृहीतंगृहगोष्ठादि ननुगि
रिसरिदरायतीर्थादि तस्यास्वामिकत्वा
त् रुत्रिममितृष्टकादिध्वितं नेष्टुकचित्तेपि
नृस्तर्पयिदन्तिस्मरणात् अनितृष्टशब्दं
श्रूयमाणं विलापादिशब्दं अथकाम्या
आद्रदेशः काशीपुष्करकुतुबेत्त्रप्रयाग
भृगुलगाहिमालयनेमिधारायश्रीपर्वत
तसमुद्रसरस्वतीगंगा यमुनानर्मदागोदा

नि. श्रा. वरीगयादिप्रभृतिषु अक्षयपितृन्तन्नादि
 २९ कामाः श्राद्धं कुर्युः ब्रह्महत्यारुतनवृश्चगो
 द्वात्तीमद्यस्तथा स्तेयीगुर्वगनागाभी
 येचवालगुरुद्रुहः सवेनेनिकुर्नियान्ति
 गयायां पिंडपातनान् पिण्याकै सक्तु ।
 भिर्वायिगेयस्थीर्वैसक्तुधरः यत्राश्रापा
 नयो न्यिंडं ननयेद्रुहश्राश्रतं ब्रह्मज्ञान ।
 गयाश्राद्धं गोश्रहेमरसान्तथा वासः वास
 णंसां कुरुक्षेत्रे मन्तिरेयाचलविधा गया
 यां मीतुः श्राद्धं पृथक् कार्या पित्रा पुत्रस्य
 ज्ञाय सातुजस्य भर्त्रापित्याः तप्यापो
 ब्रह्महिन्तृसतगुरुश्च श्वरबंधुसगोत्रमित्र
 सवस्मानि मयि गयायां श्राद्धं कुर्युः पिंडदा

३५५३

नवदात्मार्यमपि नितरहितं पिंडं नार्ह
नदेव संति धो निक्षेपद्रव्यस्थापवं निर्वपेत्
अथ श्राद्धाह्निराह्नरातक्षरां सर्वलक्षण
संयुक्तेर्विद्याशीलऽणान्वितैः पुरुषत्र
यविरव्यानेः सर्वश्राद्धं प्रकल्पयेत् जात
कर्मादिभिर्वस्तुसंस्कारैः संस्कृतः शुचिः
वेदाध्ययनं संपन्नः षट्सकर्मस्वदस्थि
तः शौचाचारैः स्थितः समाविद्धसाशी
गुरुप्रियः सत्यव्रती सत्यपरः सेवेब्राह्म
रा उच्यते नयश्रूतंच योनिश्राप्ये नद्रो
हिरातक्षरां सत्यदानंदमोदोहमान्द्रशं
स्पंदमाचृणा नयश्च दृश्यते यत्र स ब्राह्म
रा इति स्मृतः गृहस्वोन्नतचारी च यजुर्व

नि. श्रा. दविदेवच वेदविद्याव्रतस्नातान्नासराः श
 २८ क्तियावनाः त्रिणाचिकेतपंचानिस्त्रिस
 पार्मः षडंगविन् ब्रह्मदेयानुसंतानप्रष्ट
 दोगाज्येषुसामगः त्रिमधुश्चेतिविज्ञेया
 ब्राह्मणापंक्तियावनाः ब्रह्मांडपुरारो शि
 विभ्याधातुर्लक्तेभ्यस्तुदंडिभ्यश्चरापयो
 न् तरणाचिकेनादीनामधेएकोपिपंक्ता
 वुपवेशित्तुयासहस्वात्पंक्तिप्रनानिइति
 श्रुतिः यथोक्तगुराब्राह्मणाभावेकिंचि
 द्वीनगुराश्रवेष्टवदेविकार्थमुपवेश्यभो
 जनीयाः पित्रेभ्यथोक्तगुराएवभोज
 नीयाः गयायांननिर्मुखाद्वापित्तन्नत्या
 एवद्विजाभोज्याः यथोक्तपात्राभावेगा

तामहमात्तलस्वस्त्रीयश्चरदौहित्रजामा
 त्रर्त्विग्याज्याशिष्याश्चपिगुरावंतश्चेष्टाद्वे
 भोजनीयाः अथश्चाद्गार्हादिजलक्षणां
 नश्चाद्वेभोजयेन्मित्रं धनैर्कार्येऽप्यसंग्र
 हः तारिं नमित्रयविद्यात्तश्चाद्वेभोजयेद्वि
 जं भविष्यपुराणो नयस्यवेदो नजपो न
 विद्यां चविशांपते सशस्त्र इति मंत्रव्यङ्
 त्याह भगवान्विभुः मनुः येस्तेनापजिता
 क्लीबायेचनास्तिकवृत्तयः तानहव्यक
 व्ययोर्विप्राननहर्निगनुरब्रवीन् जाटिलं
 चानघीयानंदूर्वालं किनवंतथा याजयं
 तिचयेष्टुगांस्तान्श्चाद्वेभोजयेत् चिकि
 त्सादेवं तैकामांसविनापिशीस्तथा विपरी
 तं

नि. श्रा. नचजीवन्तोवज्जपरिस्पृष्टकव्ययैः प्रथो
 २८ ग्रामस्यराशश्चकुनरवीश्यावदंतकां प्रति
 रोद्गागुणोश्चैवत्यक्तादीवर्द्धिकिस्तथा य
 द्मीचयश्रुपालश्चपरिवेत्तानिराकृतिः
 ब्रह्मादिट्परिविक्तश्रुगुणाभ्यन्तरएवच
 कुशीलवौचकएगिद्वयसीयतिरेवच
 यौनर्भवश्चकाणाश्रयस्यचोपयतिग्रहे
 भूतकाध्यापकोयश्चभूतकाध्यापि
 कास्तथा शूद्रशिष्योगुरुश्चैववाग्दुष्टः
 कुंडगोलकौ अकारोपरित्यक्तामात्रा
 पित्रोर्गुणस्तथा ब्राह्मैयैर्नैश्चसंबंधैः
 संयोगंयतिनैर्गतः अगारदाहीगरदक्षुं
 डाशीसोमविष्कृयी समुद्रयायीवंदीचो

लिकः कूटकारकः पित्राविवदमानश्चकेक
 रोमघपस्तथा पापरोग्यभिशास्तदांभिकोर
 सविक्रयी धनुर्प्राराराणां कर्तृचियश्चाग्नेदि
 शिशूपतिः मित्रद्युग्धूतवृश्चिपुत्रार्च्यस्त
 येवच भ्रामरीगंडमालीचिश्चित्रयोपिष्णु
 नस्तथा जन्मत्तोंधकवर्ज्यः स्पर्वेदनिंद
 कएवच हास्तिगोश्चोष्टृदृमृकोनर्तत्रेया
 शिजीवन्ति पक्षिरागंपोयकोयश्चयुद्धाचा
 र्यस्तैवच स्रोतसंभेदकश्चैवतेयाचावा
 रणोरतः गृहसंवेशकोद्धृतोवृदारोपएव
 च श्वक्रीडीश्रियनजीवीचकन्यादूयकएव
 च हीस्रोवृथलापुत्रश्चगराणां चैवयाजकः
 आचारहीनः ह्रीवश्चनित्यं याजनकस्तथा

तिः

नि. श्र. कृषिजीवीश्रीपदीचसद्धिर्निहकएवच
 ३. अरश्रिकोमाहिपिकः पूर्वापत्तिस्तथा प्रे स्तथा
 तर्निर्यानकश्रेववर्जनीयाः प्रयत्नतः
 मूषर्कश्रफतिनात्यश्राष्टिन्नांगश्राधि
 कांगुलिः गलरोगीचगडुमातस्यटिता
 गश्रसज्वरः खंजतूपरमंदाश्रयेचात्येदी
 क्षरोगिणाः चतुराश्रमवाहोभ्यः श्राद्धेनैव
 प्रक्षपयेत् स्तेनोब्राह्मणास्वर्त्मव्यतिरि
 त्तद्रव्यापहर्ता ब्राह्मणास्तुवर्त्महर्तुस्तु
 एतित्तपदेनैवाभिधानात् कीवः पंडकः
 कलिंगक्ताजयंडयंटक्कीवनपंसक की
 लक भेदात्षोळा तत्रयः प्ररुषचिहानि
 आश्रयस्त्रीनृत्पवाकूचेष्टः स्त्रीधर्मशास्त्र

त्व
 बहास्सौ पंडकः यस्तुस्त्रियमन्येन पुंसां सं
 योज्यं पितृभ्रातृशेवने सकीलकः दूर्वास्त्रि
 स्वाटकः कपिलकेशोवा प्रगयाजकाः
 हीनयाजकाः चिकित्साका वृत्त्यर्थं भेष
 ज्यकारिणः दृष्ट्यर्थं देवना च न परोवर्ष
 त्रयात्परं देवलकः कुनखिण्यावदंतैको
 स्वभावान्मृतनस्वत्तसूदंतौ अनयोः ॥
 पुरातनकर्मशेषसंबंधादेव प्रतिषेधः ॥
 दृष्ट्या जीवोवाहुधिकौः सन्ति सोदर्ययो
 ग्ये च ज्येष्ठे कनीयान्यः प्रप्यमंदाराग्निं सं
 योगं कुरुते सपरिवेना ज्येष्ठस्तुतिपरि
 विनिः विस्मृतवेदो निराकृतिः गणोप
 ३६
 ७.४५ अदिवासिनां समूहस्तन्मध्यगो गणां भ्य

नि.प्रा. नरः शत्रुकीर्त्तित्यन्तत्रसवयर्दिः

३१

वंध्यामृतप्रजाः कोमाररजसुवलावामृ
वलीनस्थाः पत्तिर्द्वलीयानिः यौनार्ध
वः पुनर्भूपुत्रः एकचक्षुकाराः स्तस्य
चगृहेउपयानिः शूद्रस्यशिष्यः गुरुश्च
शूद्रस्यनिशेयः जिवतिभर्त्तरिव्राह्मण
ज्ञानः कंडः मृतेगोलकः शूद्रादिज्ञानस्य
तुसर्वथापिश्राद्धेप्राप्त्यभावान् कंडाशी
कुडगोलकयोगृहेभोक्ता समुद्रयायी
वहित्रमारुहोतिविशेषः केकरोध्यर्द्ध
हृष्टिः इत्मादत्त्वगदोषोराजयत्माश्वा
सोमधुमेहे भगंदरोजलोदर मष्टमरी
तिपापरोगाः मृतभार्याविधुरः ज्येष्ठान्
या

धृष्ट्या यो यत्कः नीयसीय रिणीयने साये
 दिचि यस्तस्याः परिरये दिचि रूपनिः ७
 न एव ज्ञाचार्यो स पुत्राचार्यः ग्रामशि
 श्रुता मिरया डश्र भ्रमर वंदुन्यर्थ मयी जि
 को धामिरी वृक्षारोपको मूल्यार्थ मिनि १
 शेषः वृक्षलोऽधर्मस्तत्पुत्रो वृक्षलपुत्रः
 गराणां यज्ञको नेक ये जमानो को हि १
 न द्वादशाक्षरद्वियज्ञे वा यज्ञकोः जीवस्व
 धर्मस्युत्तरो ज्ञो नाहिव्यको व्यभिचारिणाः ७
 स्वभर्तुः पुत्रः गडुमान् रोगवशादुरसिष्ट
 वृक्षो दत्ता सिष्टसंस्थतिः एव जीभग्रपायः
 ३५ अतः परो यो नैवेय्यं रम्यः काक द्वा नीहि
 ७७ कुर्वन्ति स्मृतेः एते यो कीर्तिं भूयिष्यन्तु

नि. आ. पवेशितैः सर्वापि पंक्तिः दुष्टाभवतीत्यर्थः

३२ अतएते पंक्तिद्वयकायत्तेन वर्ज्याः अथ

आह्वार्हद्रव्याणि रुद्धास्तिलमायामु

द्गम्भरुद्धानि व्यावाः त्रीहियवेनीवार

४१ प्रियं कुड्मपात्रश्यामाकगौरसर्षपाश्चेति

धन्येषु प्रेशेस्तानि गुडखंडमत्स्यंडिका

त्वक् पत्रैलालवंगहिगुक्कुमकर्णरमा

रीहं च संधवक्रुषोत्तरजीरकाणिसत्वा

रद्रव्येषु शुद्धाणि द्रव्याणि दधिदुग्ध

तक्रच्छतानि माह्वं त्वाज्यं इक्षुरसपा

नकानि शुचिसवर्षाहिनमवमभाज

नसंभृतमंभाश्चिनिद्रवपदेषु यनसमि

यालयालेवः द्रुफल्हृत्तुल्यैः लोमसकवि

ग=

क

चातुर्भुजवद्वरसहकारकदलीफलराजा
दसनांगमृगाटचिभटिखोछद्रादौचरि
कत्रपुसराजजांववेगुदानिफलेषु विली
कौलुवास्तुर्कस्तंभुस्तररासुनियसांविश
विश्राकुरदीरिकादीरकाकोलीभूक
डपिंडालुल्लेखैरुकाद्रकभेतमूलकहवि
शकुंजा राजकोशीनकांशाकेषु कंक
मकर्मरागुरुहरिचंदनपुष्पाकाद्युन्यत
लेपनेषु पद्योत्पलमहिकापुष्पिकाया
नपत्रपकातिगंधरूपसंपत्रात्यपि
नानिअभावेजात्यमेतिपुष्पेषु जात्य
आत्रात्रात्तराण्योनपिंडेषु निवेधानि
गुंगुलचंदनसारकपुराणकह्यकपत्रप

३३

५. अ.

नि. प्रा.

३३

मकोशीस्तवंगप्राण्यंगव्यतिरिक्तसु
गंधिद्वयजन्मानोहस्तवातानवधूना
प्रधूयाः चतुर्नितनेलोचधीस्नेहस
मृदादीपाः अपरिहितमहत्तमकारु
धौनंसेवसंघौनंदुकूलंकोशोयंसित
रुद्धमप्रदशांकार्पासजमयाधरादने अ
भावेयज्ञोपवीतंवा स्वङ्गपुंगसंभवा
निमार्गिस्त्वसंज्ञाभमयानिस्वयिहो
दुंवरोप्रमंमृजसंभवानिपर्सपटाप्रा
द्यपिप्राणि सौवर्सानिसज्जानिवा
शायंयाशान्यलाचिकापरिमृशिकास्थ
निभिजानि अभावेयज्ञाशोपवपम
प्रवक्कलीपन्नमयाानीवाभोजनयाम

५

नानि तेषालकंवलांकंवलाः पलाशाश्च
 सुवर्जयाशियवृक्षपीठानिवाक्रासना
 नि भक्षेभोजिष्वलेखेस्त्रयोध्येः पेयैस
 स्वांड्वैः ग्राम्याभिरोषधीभिश्चमांसं
 संनर्पयन्ति नृवृक्षोमासौमन्स्यमांसं
 तन्नीन्मासां न्हारिणो ननु अरभेणाय
 चत्तरः शाकुनेनाप्यपंचवे चरमासां
 प्रजागमांसोपायतेनेहसप्तवे अष्टावे
 शोयतं पंचोत्पेतमात्रेकादशमा
 सास्तुत्तप्यन्ति वराहमहिषाभिधैः शश
 कर्मजमांसं नमासानेकोदशेवतु संव
 त्सर्वं गव्येनपयसापायसेनवाघ्रीसा
 सस्यमांसं नृद्विद्वादशवार्यिकीका

नि. श्रं
३४

लप्राकं महाशक्तं रवद्वल्लोहाभिवं म
धु आनत्यायैव कल्पेने मुन्यनामिच
सर्वशः यत्तुकाडित्यानि शयादं ह्ये
यत्तेन रवंडयित्वा भद्रपनेन द्भक्ष्यं यथा
मोदकं मन्त्रिर्धोतरे कलकासीयभोज्यं
यथा भक्तादि रसनापरिस्वदमा मात्र
रसनीयं लेहं यथा प्रलेहदियस्य तु व
दन्त्यापारमन्त्रेण रसमात्रपातनं चो
ष्यं यथा इक्षुकाडानि मुखमारुतमा
त्रप्रश्रयं येयं यथा क्षीरादि साक्षमांस
धान्यफलमूलादिनिर्घासः रवंडवः सु
ज्ञत्रीहियवतिलमाषप्रियंगुगोधूमाः स
प्तग्राम्योषधयः उरभ्रोमेसस्तस्येदं यो

रभं शकुनिः पक्षिविशेषः सप्तस्येदं शाकु
 नं पृथक् प्रित्रमृगस्तस्येदं पार्यदं एषा
 हरिरातिस्तस्यादं ऐरगेयं कुरुमृगविशे
 षस्तस्येदं रौरवं वाघीरालक्षणांतिगमड
 न्तं यथाहि त्रिपिवंत्विंद्रियदीरांशुष
 स्याग्नेचरतया रक्तखर्सीतराजेंद्रधारं
 वाघीर्निसंविद्धः मुखेनसलिलं पिवन्चूलं
 वनप्याकाणांभ्यो योजलस्पृशानि सान्नि
 पिवइत्युच्यते संति मृगी मृगो वैथुनाक्ष
 मः महारत्नं पृथुभागे स्मृतं शानि सत्
 शवद्वारिष्ठशकलान्वितं वामरस्यविशे
 षं स्वद्गो गंडकः लोहोलोहितधरागः मु
 न्यन्नं नीवाशहाररायधमं वधान्यं म्रथ

नि.प्रा.प्राद्वप्रतिविद्धानि यथोक्तवादिनां प्राप्तां
 ३५ यन्निताद्यदुपार्जितं अन्यायकन्याश्रुत्को
 छंडव्यं चात्र विगहितं पित्रर्च्यमेप्रयच्छेति
 उत्कायच्चाप्युपार्जितं वेदविक्रयजनेष्टं
 यच्चात्कीवितुष्टं र्षिषं च लज्जया योषार्जिते
 रथैर्यथा द्रुमं क्रियते नरैः नृप्यंति तेन वा
 डालपुलकसाद्याश्रयोनयः यावनातवि
 दलकलापकुलच्छकोद्रवतुवरीमस्तरात
 सीचराकवणाकवणमुद्राजमायासि
 तैर्नरनिष्यावगवेद्यकाज्ञैर्नरमुद्रमा
 भावंशीनुद्रकृष्णोपपदधान्यपादामि
 धेयानिधान्येषुप्रतिविद्धानि विष्यं
 लीरुषूनीरकराजसवपनागरनिडुत

नः
 कृष्णो

वराहत्रिमंतवरागानियवक्षारार्थप्रज्ञोरा
 श्रेतिसंस्कारेषु कांजिकलुच्छेद्यैलानि।
 पर्युषितमधमेवर्माहृतमप्रुचिभावंनसं ज=
 भृतमनिवलुषमप्रकृतिस्त्रमेकगतीप।
 नापर्याप्तं पल्लसंस्थितंचसलिलं मेयु
 नेष्टावत्याप्रसवात्प्रभृतिअननित्रांत
 दशरात्रायाः यावद्वत्सशोकं मृतवत्सायाः
 स्वयंप्रदत्तरागायाः यमलजनन्याविडुद्वापः
 अगोगेव्याजिरिक्तानां नदीराशिस्तृतेका
 तत्स्थष्टानिचेतिद्रव्येषु कपिच्छजंवीरवी
 जष्टकाणिफलेषुच मधुपक्षिशिशुशत
 पुष्पापटोलपलांडुकूष्मांडुनिर्गुडीतंडुलीय
 कांसितमूलकवृत्ताकाचित्रकषराकष्टु

नि.श्रा. कार्जनगटंजनराजसर्वपक्वसुंभकुभीक
 ३६ लंविक्कालाबुलशनवंशांकरकोविदा
 रनारिखतालिकाः शाकेद्यभिषवाश्र
 दुर्गंधकदुविरसतीरसानिसर्वेषु क
 कटकरंटकाटरूपविलज्जयः यामार्ग
 चतुष्पथ्यरमशानपादयप्रभवाणिदु
 र्गंधानिअगंधानिकामलवर्जरक्तानि
 दृष्यानिचसर्वाणि कृष्याल्लसीप्र
 मुखानिपिंडेषुप्रनिविद्वाति अथप
 रिभाषा कुर्वीतदैवसंयुक्तंश्राद्धश्राद्ध
 समान्वितः हस्तोद्विष्टानिपनयनमा
 वाहनविसर्जने दक्षिरांगासौमनस्यंच
 विनान्यदैवपूर्वकं इष्टिश्राद्धेननुर्ह

दःसंकीर्त्योवैश्वदेविकौ तांदीमुखेस
 न्यवसूकाम्येचधुरिरोचनौ ७रुख
 आर्द्राश्रपार्वरोसमुदाहृतो नैमिति
 कैकालमावेवंसर्वत्रकीर्त्येन वसु
 रुद्रःस्तथादित्यःपित्रादित्रितयेत्रमा
 त्र मानामहादिमात्रादित्रितयेचस्मृति
 मेहृति पिंडदानेनवरुणाप्रजापत्यम
 यस्तथा सूक्तस्तोत्रजपंत्यत्कापिंडव्वा
 रांचदक्षिरां आहूतान्स्वगतांतंचवि
 नाचपरिवेषरां किर्त्तनंसोमनस्यमाशि
 षांप्रार्थन्ताप्या विप्रप्रदक्षिरांचैवस्व
 २ स्तिवाचनंकांविना पित्र्यमित्यम्रकर्त
 ७५ व्यंप्राचीनांवीतिनांसदा देव्यवित्रेरु

नि.प्रा. जुनीदैवेकर्मणियोजयेन् विभुज्यदि
 ३९ गुरणिकृत्यत्रीणित्रीणिहृत्पैतृके उप
 मूलंसरुहूनंवाहिः पिंडेषुशस्यने
 पावित्रेस्त्वेरुतिष्ठिन्नमगभंयत्कुशध
 यं कुशत्रयेरां प्रादेश्चत्तस्यात्प
 विन्नकं पवित्रेस्त्वेवेद्याव्योसविन्न
 र्बः प्रसर्वउत्पन्नाम्यधिदेपवित्रेणास्त
 र्यस्परश्मिभिरितिपवित्रेदेदममंत्रः
 अन्वाच्यदक्षिणांजानुप्राग्विदध्यात्प्र
 दक्षिणां यत्तोपवीतीसाहेतिदैवकार्या
 चैवेस्तथा प्राचीनावीतिनापिन्न्यंस
 व्यजानुनिपातिनादक्षिणास्येनकर्म
 व्यमप्रदक्षिणास्तिलैः देव्यर्चादक्षि

भा

रणादिस्थात्पादजान्तं सगूर्ध्वं नि । शिरो संज्ञा
नुपादेषु वामांगादिषु पैतृके कुतपे प्रा
दुमारभ्य रौहिणेत्तु समापयेत् स्वस्वपं
क्तौ पंक्तिं मुखं पृष्ठं चैतन्मूर्ध्नि न्यापित्वा म
ध्याद्गुः खड्गपात्रं च तथानेयालकं वलः
रूपं दत्तिलागावः कृष्णागच्छागाजिने
मधु परित्वा करणां चेत्तिपिन्दुरागं नृ
प्तिहेतवः पिन्दुभ्यो मिखिलं दद्यात्स्व
घाकारेण सर्वदा अक्षय्यमासने चैव
कर्त्तव्यं चार्चनं च प्राङ्मुखं च साने च
पादशौचा च नतयोः विकिरेपिण्डदाने
च कुर्यादस्वमनं कृत्वा तेषु प्रथममे
व दिशो यणि तस्य तत्संस्तुत्वा आचान् ।

नि. आ. प्राकृशां स्पृक्षोऽथाणावन्त्यां लुधार्ये
 ३८ न भुज्यंने शिवर्जोने पिंडंने विविरेत
 था अनुलेपे मलोत्सर्गवद्विपवित्रकुशां
 ल्पजेत् एष्टाक्षय्यासनेयवृक्षीचतुर्थी
 चैवकल्पत आवाहने द्वितीयाचशो
 वसंभुद्रयः स्मृताः अन्यष्टकाः सुवृद्धौ
 च प्रानिसंभन्तरेतथा महालयगेयायां
 च सपिंडीकरणान्पुरा मानुः प्राङ्मृष्ट
 यचक्रुर्थादत्यत्र पानिना सह न मानम
 हवर्गस्य पितृवर्गस्य वा पुनः प्राङ्मृष्ट
 यत्किं वलस्यत्रयो दृष्ट्यां कदाचन उपा
 ध्याय गुरुभ्यश्च पितृव्याचार्यमानुलः
 प्रष्टुः श्रद्धात्तत्पुत्रपुत्रार्त्तिकप्रिययो

वकाः भागिनीस्वामिदुहितृजामान्
 भागिनीसुताः पितरः पितृपत्नीनां
 पितृमन्त्रिप्रयास्वसा सारवि - व्यदशि
 द्युपुनः पितृवैवमहात्वये एकोद्विष्ट
 विधानेन पूजनीयाः प्रयत्नः अप
 त्रायेभ्यः केचिद्विद्योवापुरुषस्तथा
 तेषामपि च देयं स्याद्देकोद्विष्टं न पार्व
 मिदुको ब्रह्मर्षी वा भोजनार्थमुप
 स्थितः उपविष्टेषु अनुप्राप्तकामं तमपि
 भोजयेत् मिदुको यतिः उपविष्टेषु
 निमंत्रितो हि ज्ञेयुः प्राप्नुयात् भूमा विनिशेषः
 अनिष्टपराहिते प्राप्नुयात् भुंजते यो द्विजोत्त
 माः दृष्टान्तेनाश्रया केन काक योनिं व्रजं

नि-आ- तिते अतिथ्यरहिते अतिथिलक्षणात्
 ३८ दित्तविप्रागमने सति नत्पूजारहिते आ
 ज्ञानिथ्यरहिते इत्युक्ते नत्त्वानिरहिते
 इति आनिथ्यं चानिथिपूजा ततो
 असन्त्यनिथ्यौ नत्पूजा करणं प्रत्यवा
 यः पितृषु अस्वाकरणावत् अतिथेः
 पुरुषप्रयत्नसंपाद्यत्वा गोचरस्य विधि
 प्रतिषेधयोरगोचरत्वात् संपादित
 स्य वक्ष्यमाणालक्षणाभावेनाननिथि
 त्वात् अतः काकयोनिं ब्रजं नीतिश्च
 यमयाद्येके विदन्तिथि कल्पयित्वा गो
 जयंति तदन्वयाय अतिथिलक्षणात्
 अज्ञानकुलनामानेन कालसमुपस्थि

तं बुभुक्षुमागतं प्राद्वेयाचमानमकिंच
 नं ब्रह्मणं प्राद्वुरतिथिं संपूज्य शक्तिं
 बुधैः तत्कालसमुपास्थितं नोस्मिन्
 तेषामां तदागतं आगतं स्वयं मेव दत्तं
 तर्ह्यहं प्राप्तं न कोचिदानीनमित्यर्थः
 दुर्गाधिपे नैलंदारं पंकिलं पल्लवलोदकं
 लभते यन्नगोत्तराग्निं रक्तं यच्चैवं गृह्यते
 यन्नसर्वाय चोत्तरं यच्चामो ज्यनिषा
 नचं नद्वयं सलिलं तान्न स देव फिह क
 र्माणि नाप्रोदितं स्पृशोत्किंचिन्न वदेन्मा
 नुषीगिरं नचोद्दीक्षेत्तमुज्जां न चैवाश्रू
 णि पातयेत् त्वजे क्रोधं प्रमादं च न प्राद्वे
 त्वरि नो भवेत् यदि वा गय मले रसाज्जा

नि.प्रा. होमार्चनादिषु व्याहरेद्वैसवंमंत्रंस्म

४. रेद्वाषाऽभ्ययं यस्यस्मृत्याचनानामोः
नृपात्तयोयज्ञक्रियादिषु न्यूनं संपूर्णं
नांयान्तिसद्यो वंदे तमभ्युजं आदिमध्या
वसानेषु प्राद्वस्येदमुदाहरेत् नमस्त
यंप्रकुर्वीत भाजनं देवपितृभ्योः यत्ना
श्रेष्ठो विना नस्यः सर्वपत्राणि भोजने
खड्गशृंगभयं होमं रौप्यं ताम्रमयं तथा
खदिरोडुंबरावर्चपान्नाणि पितृकर्मणि
मायप्रममन्तयानि स्युरपि यस्मिन् यज्ञ
प्या कोशेयक्षोभवाप्यसिंदूरकूलमहर्त्त
तप्या प्राद्वेष्टे तानियोदद्यात्क्रामान्
प्रोनिपुष्कला नूडपवीतं कटोहत्वाऽ

यद्भिन्नाद्वातुलेयनं विज्ञानायजमानश्चेत्यादिगतास
 कुशेनवा एकवासादिजोश्रीयान्निरासाः पित्त
 रोगताः तिर्यक्पुंड्रंतप्यादृष्ट्यास्वं धोमालां त
 येवच तिराशाः पित्तरीयांति नृष्ट्याचतुषलीप
 तिं ततिमुक्तः शिरवावर्जमात्स्यां शिरसिधार
 येत् गोत्रं नाम च संवंधमिदमन्नंतनः स्वधा पि
 त्तक्रमादुदीर्येति स्वसन्तां विनिवर्तयेत् रुक्त
 दन्तास्तयस्ते हलवराव्यंजनादयः दान्तरंतो
 यानिष्ठानि भोक्ता भुज्जीता किं त्विषं लापवित्रे
 शाने केन पाणिना न विना कुशं नायसेनापि
 पत्रेराश्राद्धेन परिवेशयेत् अपेक्षितं द्विजो मो
 हाहुं जानोनयाचने अपेक्षितं तयोदद्यात्तावु
 भोपेत् च्छातको याचनं प्रानिये धोवाकतवि

यो

नि. श्रा.
४१

हस्तसंज्ञया नवदेनचक्रं कुर्यादित्तमो विरमेन्न
च या कष्टमाभविददनेयावत्पात्रं न मुच्यंति ।
अश्रुंति यित्तरस्तावद्यावत्प्राक्ता हविर्गुराणाः
अयं हविर्गुराणोक्ति निवेद्यो भोज्यप्राणाना
मेव तेषां हि स्वास्ति वाच्यं नानंरं हविष्सां
साविधानात् निर्धनेन नया आद्रेवक्तव्यं
शोभनं हविरिति दात्रापरिवेशणा समये स
चिर्जनतापं हविः प्रशंसनीयमिति विधाना ।
अतया हि भक्ष्यभोज्यगुराणानुक्ता भोजयेद्वा
हाराणान् शानेः पृथक् पृथक् च सवेद्यं कुर्या
देभ्यः प्ररोचनामिति तच्चान्यन्ताधिकं दद्याद्
दानीन्तनकीर्तयेत् आनीयदर्शयेदग्निं
त्वेष्टां परिवेषयेत् यदन्नः पुरुषो राजनादन्न

स्तस्यदेवताः नित्यश्राद्धेनलोत्रस्यनियमो
 नेवविद्यते कयान्तिपन्नमोवान्नमन्यदाश्रा
 श्राद्धकर्मणि सृष्टमुहृतमन्यन्ननीतिमुहृ
 दित्तंतया यान्तिदृष्ट्वात्रजन्त्यामुपिनरप्रशंयः
 तिच पाश्चान्युद्गीकृतंयत्र पिंडवर्हिकृशाका
 शाःपूर्वामुचाश्ववल्कजाः प्रशसानतशस्ता
 स्यादूर्वापुत्रार्थिनकृत्विन् एकादश्यांचय
 दश्यागयाकृत्नीकयोर्नच विवाहेविहिते
 मासान्यजेयुर्हृदिशेवहि सपिंडाःपिंडनिर्व
 यमोजीवंधेयडेवहि पुगादिषुमघायांचयः
 विषुवत्ययनेतया अरणीषुचकुर्वन्तिपिंड
 निर्वपशांतंहि स्वधावाचनलोपोन्नविकिर
 स्तुनलुप्यते अन्नप्यदक्षिणा स्वास्ति सोमनस्य

नि. आ. यथास्थितं महालययोगयाप्राप्तेऽप्रेतप्राप्तेऽदशा
 ४२ हिकेपिदुशब्दप्रयोगस्यादन्नमन्वत्तर्कान्तयोः
 न गोत्रस्यत्वपरिज्ञानिकाश्रयपंगोत्रमित्यने
 यस्मादाहश्रुतिः सर्वाः प्रजाः कश्यपसंभवाः
 पृथिवीयात्पितृवाच्यानत्पितृत्वां नरित्सत्
 अभिधातापरिज्ञानेदिविषत्प्रापित्तामहः
 पित्रादीनां नामयदानज्ञायतेतदामुकसगो
 त्रास्मान्पितृः पृथिवीयनएतन्नेपित्तामहां
 नरित्सत्प्रापित्तामहदिविषत्प्रयोगः कार्यः
 आमेन्निताजपेद्दोग्धीमासीनस्तुनिषंगिराः
 कयानश्तिमुक्तेनप्राहमेत्तानलिष्यते
 दोग्धीन्नित्राब्रह्मन्ब्राह्मराइत्योदीनांयजुषा
 उपलक्षणा निषंगिराश्चिनमः कृत्स्नापतेर

त्वादीनांच कथान इति कथानाश्चित्रज्ञाभ्यदि
 त्वादीनां मृचां दशकुत्तः पिवेदायोगायत्राश्चा
 द्रमुद्धिजः ननः संध्यामुपासीत जपे च जगुया
 दपि चालयोदुक्तया त्नाणि प्रप्यमं स्वास्ति वाच
 नान् स्तूर्ये स्तामीन मृधिरुं संमार्ज्जनि खलेद्भु
 वि आद्रकर्त्ता मृद्रा शोषं भुजीता वश्यमेव हि
 म्रभं जानोन्य दन्त्रवाभं जानोन रक्त्तं जेत् प्र
 भुः प्रप्यमकल्पस्य योनिकल्पेन वर्त्तते नसां
 पर्यिकंतस्य दुर्मर्त्तेर्विचिन्ते फलं इति आद्रप
 दिभावा मुभमस्त अथ आद्रदिनात् प्राचीन
 दिनकृत्यं तत्र आद्रदिनात् पूर्वेषु विवर्जितं दंत
 काष्ठः आद्रभूमिपाकभूमिचविविक्तीपरि
 कल्प्य गोमयेनोपलिप्य द्रव्यदुपलोत्खलं मुस

नि. आ. लकंडनाशिलापेयरा यंत्रदर्वीप्रभृतीति निर्लेपा
 ४३ निष्पत्तीनि विधाय नूतन भांडानि समाहृत्य प्रा
 त्तरुपयोक्ष्य मारागान्यदाप्यांशसंभृत्य विहित
 वस्त्रादिशोचः सर्वस्मिन्परिजनेभ्यस्तवन्नि निरा भु-
 मियमेकवारं भुक्त्वा पूर्वरात्रे हिजा निमंत्रयेत्
 असंभवे प्राह्मदिने वा प्रातर्निमंत्ररां स्मृति
 श्राप्य यानि प्रदोषांते भुक्तानां शायितादि
 जान् अयुग्मानपसव्येनापि तृप्तपूर्वनिमंत्रयेत्
 न भवद्भिः पितृकार्येनः संपाद्यंशं प्रसीदतः
 सव्येन वैश्वदेवार्पयुग्मांस्तत्र निमंत्रयेत् ।
 पित्रादे सप्तपंचत्रीनेकैकस्यैकमेव वा देवेभ्य
 द्चत्तरोक्षो वाप्येकैकमुभयत्र वा प्रार्थयेद्य
 वाप्येकं ब्राह्मणं ब्रह्मविज्ञमं दक्षिणां चराणां वि

सर्वं

द्व=

प्रः वैश्यैः त्रियस्तथा पादावादाय वैश्योद्धीष्टद्व
वप्ररातिमात्रकृत अथ स्वयंपुत्रः शिष्यः स
वस्मै वा द्विजगृहानुयेत्यभवद्भिः पितृकार्यं
नः संपाद्यं प्रः प्रसीदनेति प्राराणायामपूर्वकं
प्राचयेत् द्विजोपि प्राद्वभोजतश्नो सत्याम
निघेनामंत्रितो नायकामित्र अशक्तावपक्त्र
मेरा न दोषः तन्नो निमंत्रयिन्ना प्राचीनावी
नीदादिराभिमुखः सर्वं जान्वा न्योदङ्मुखः
स्याद्विजस्य ददिराहस्तेन स्वव्यंजनीं पस्पृश्य
नूं अमुकगोत्रस्यामुकशर्मरिगोस्मान्पितुः
संपत्नीकस्य प्राद्वेदरागक्रियतामिति वदेत्
नुत्तथोति प्रत्युक्तिः प्राप्नोतु भवानित्युक्ते प्रा
प्नवानीति प्रत्युक्तिः एवं भयं पितु रयं पिता

नि.श्रा. महस्यायं प्रपिता महस्येति निद्धारणां विधाय ।
 ४४ मातामह ब्राह्मणां निमंत्रयेत् यावत्संख्या ।
 अपित् ब्राह्मणास्तान्मावत्संख्या एवमात्मा मह
 ब्राह्मणास्तथैव निमंत्रणीयाः यदा एको वै
 ष्वदेविके एकः पित्र्ये तदा मातामहेष्ये को ब्रा
 ह्मणो निमंत्रणीयः यदान्सर्वार्थित्वेनैक
 एकदिजस्तदा वै ष्वदेविकमन्नपात्रेर्पि दिप्य
 आर्द्रद्वयमेकेनैव कुर्यात् अप्ययज्ञोपवीती
 दक्षिरां जान्वान्योदङ्मुखः प्राङ्मुखस्याक्षिप्य
 दक्षिरां जानूपस्य पृथग्देवेक्षरां क्रियतामि ।
 न्यादिवै ष्वदेवदिजो निमंत्रयेत् तदनंतर
 मक्रोधतेः शोचपरिसन्नं ब्रह्मचारिभिः अ
 विजव्यं भवेद्दिश्रमयाच प्राङ्मुखारिरा

राणि=

निः

सर्वायासविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः
 भवितव्यं भवद्भिर्नमो भवेन्मोक्षकारिणः ३
 निनियमान्प्रावयेत् व्यापारांतरपरित्या
 गः अश्रद्धा न पाषंडाद्यभाषणं मनोवा
 क्काकर्मभिरहितं निमंत्रितब्राह्मणापरित्या
 गः तांदूलक्षुरकर्मभ्यंजनदंतधावनपरि
 त्यागश्चेन्नियजमाननियमाः निमंत्रणामभ्य
 पगम्यानं पक्रमरां अत्यन्ताभोजनं एक
 त्रनिमंत्रितस्यान्येषामामान्नादेरप्यग्रहणं
 आहृतस्य कुतपकालातन्निक्रमणमिति
 विज्ञानेयमाः निमंत्रणादुपरिप्राप्तव्यति
 रिक्ताभोजनं पुनरभोजने सत्यवादिता शो
 चमानं शोस्यमत्वरितत्वं मृत्नोस्वदारेष्वपि नि

नि. आ.

४५

युक्तस्यापि मेयुना कक्षां विशेषतश्च द्वा
याः परिग्रहणाश्रमस्वाध्यायाश्च कौर्यकल
हयूतभारोद्धहनप्रतिग्रहप्रमादमदमोह
लोभाहंकारकार्पण्यस्तेयं वर्जनमिन्युन्नय
नियमाः एतेच निमंत्रणान्प्रभृतिश्राद्धदि
नभुक्तान्नपरिणामपर्यन्तं निमंत्रपितृनिमं
त्रिनाभ्यां नियमाः कार्यः अथ श्राद्धदिनक
न्यं ततः स्वभूतेष्वयं वर्जितदंतधावनउद्ध
नर्त्तनस्नानीयत्रिलामलककल्पांस्तान्मृपा
न्नसंभुजान्कुंतपूजप्रूनरेवेभ्योतिमंत्रिजदि
भ्यो वैश्वदेवपूर्वकप्रेष्यैप्रदाययेत् गोमयो
पलिप्ते सर्वतः प्रकीर्त्तिते सन्निहितवधूवस्ते
शुचिसवर्णा हतसलिलदातिता निखिलोप

श्वोः

करणोदरोत्सगरितवीभत्समत्सारिमर्त्तधूर्तशू
 दृशद्दीप्यन्तिपान्तिनयाघंडं चंडकाराकुष्ठिभू
 हंटाश्चित्रिकुष्ठिरजस्वलास्वेरिगीसंकीर्त्तयो
 कुकुबामनाधिन्नहीनान्तिरिक्तांगपशुविदू
 राहरवरकरकरटकुक्कुटश्चनकुलविडालनी
 लकथायवासासिमहानंससंचैलं स्नातपत्नी
 कोयजमानस्वयंपाकमारभेत्त असंभवे
 नुशुचिभिः स्त्रोतैः सबर्मेवकारयेत् नत्र
 चित्रसंस्कारमन्त्रिचमत्कारकारिवहुप्रकारे
 सकरसारव्रीहियवगोधूमविकारप्रायंप्रायो
 गुकूलमूलमुकूलफलकुसुमकंदलदलशाल
 केलालिप्तातन्यव्यंजनमन्त्रिरुच्यकूर्चिका
 पानकपायससरलरसालमासित्तिलमुद्ग

नि. आ. खड्गधारागमेषामेषाविरचिन्नपाकविशेष
 ४६ मुपाचिन्नमरिचगुडखंडमन्त्र्यांडिकाहिंशु
 सैधवकर्पूरकुंकुमेलाधूपादिसाच्चिन्नभक्ष्य
 भोज्यलेखचोष्ययेथाद्यकभेदभिन्नगंध ने
 वस्मरससंपन्नमन्त्रानिष्पादयेत् नित्यआ
 द्वेयथाशान्ति संपन्नदेयं आहार्यपक्वम
 न्नं आह्नं देवदेवताभ्यएवप्रदेयं ननु कार्या
 नरेविनियोज्यं तत्तु उद्भूतयेवैश्वदेवादिकम
 पिनकार्यं पूर्वप्रतिषिद्धावीभन्त्साहयः आ
 ह्नदेष्टादपिसमुच्चाररागियः प्रमादादपित्ते
 शलोकिनानिपाकादीनि आह्नानहत्वेन न्या
 ज्यानि आपादिपाकांतरान्संपन्नौ गौरसर्व
 यकृत्स्नानिलैरवकीर्यप्रशस्तमृत्तिकाभस्म

हिरण्यदमसिंस्टष्टैर्जलैः शुद्धवत्यादिभिः प्रो
शांकुयानि शुद्धवत्पौथकृष्णान्द्रः पावमान्य
स्तस्समाः एनाभिः प्रोदारांकुयानिस्तूर्यादी
नांचदर्शयेत् एतोन्विष्टं सत्वामेत्याद्याः
शुद्धवत्पौथदेवादेव हेडनमित्याद्याः कृष्णान्द्र
पवमानः सोमश्च नश्च नित्याद्याः पावमान्यः
तरत्समंदीत्याद्याः स्तरत्समाः अप्यवज्या
न्नानि अतिशुक्रोग्रलवरां विरसंचायसं
स्कृतां राजसत्तामसंचैव विशुद्धं च विलंघि
तं आसनाकूटमन्नाद्यं पादोपहतमेव च
अमेध्यादागतेः स्पृष्टुं प्रत्यक्षलवराणीकृतं
दिः स्विन्नं परिदग्धं च तथेवाग्रावलेहितं
शर्कराजंतुपायाराशमश्रुकेशाद्युपदुतं

नि. प्रा.

४९

वाग्भावकर्मदुष्टंचदुष्टैरुपहतं तथा वास
साम्बोपधूतंचयत्तृतादिनखच्युतं एके
नपाशिनादत्तपाशिनापरिवेष्टितं यद्
प्यहत्यमेतानि वज्र्या निष्प्रादुर्कर्मणि सक्त
धानापयोष्णादधितक्रहृताहृतिविनाच
स्त्रैरुपक्वेन क्रीतमन्नं न शस्यते फलेक्षुवट
काष्ठाधानादुषण्यायसं स्त्रैरुपक्वानिस
क्तं च मज्जापययुधितं व्रजेत् अतिशुक्लं वि
स्वालावस्त्रानवशात्समुत्पन्ना समीचीन
रसगंधांतरं उग्रलकरा अतिद्वारतयोदे
गजननं कदम्बलवशात्पुष्पाग्नीक्षात्
क्षविदासन्नं राजसं उद्दिष्टा शुचिर्हतिविर
त्समन्नं नामसं उपरिगत्या कर्तिलेष्टितं भो

जनभाजस्त्रापनार्थमृदादिमदासनस्थमा
 सनासूदं पश्यन्सुभोब्रुवुयो जिनलवरां प्र
 त्पक्षलवराणीकृतं दिवारंपक्षं दिस्चनं यज्ञा
 तीपमन्त्रं वंजनं वायन्प्रकारपाकसाध्यं तावि
 नः पाकस्यावृत्तौ द्विः स्विन्नमुच्यते नस्मा
 त्रकासांतरेणापृथग्जलेतैलाभ्यां पक्षं शाका
 दितदिः स्विन्नं आदत्तं भोक्ता पाणिपरिवेधि ना
 तं दृष्ट्यादिशूत्रेन पाणिमात्रेण परिवेधित
 मित्यर्थः अथ यद्युमुहूर्तकृत्यं तत्राह्नः य
 द्युमुहूर्तकर्तानिद्यादौ नित्यस्नानं कर्मागस्त्रा
 नैवानिर्वर्त्य भ्रातृर्चैस्वयमुदकमाहृत्य प
 त्यासह शुचिमुक्तवासाः संनिहितवद्
 कृष्मध्यागे प्रदापितदीपे शुचौ विविक्षितगोम

नि.श्रा. वीपलिनेश्राद्धदेशे उत्तरतः समूलात्सकड
 ४८ पमूलाश्चिन्नांश्चदभंन्यवकृषाग्निलाक्ष
 तमधुगंधपुष्पधूपाश्चादनानिखड्गम्
 गाघर्चपात्राणिजलपात्रंचकृषाग्नितोष
 रिसंस्पृष्यनेपालकंवलादीत्यध्यासना
 निष्कृत्रोपानत कर्मंडलूनिभोजनपात्राणि
 क्षौमंस्त्रंचेत्तिसंभाराणुपकल्प्यत्तदुत्तरत
 तश्चपाकभांडानिस्थापयेत् अथापरा
 क्रमगुरुर्तृकृत्यं तत्रकुतपेसवर्माहूना
 नकृतनिलकान्दिज्ञान्प्रत्युष्टनिनसत्क
 त्यष्ट्यक्ष्ट्यक्त्वागतमितिद्रूयात् सखा
 गतमितिज्ञेः प्रत्युक्तेरप्यारज्ञोपनयना
 यपाद्यंप्रदायाचमनीयंदद्यात् दिजाङ्गा

नृप्रभृतिगोमयमंडले चरराद्वालनात्पुंर्वसर्व
 मपियज्ञोपवीती नैवकार्यं ततः प्राग्निदेशा
 पुरतो गोमयगोमूत्राभ्यां चतुरस्रं धिहस्तमा
 त्रमुदकस्त्वमंडलं विधाय दक्षिरातो दक्षि
 रात्पुर्वं चतुरस्रं चतुर्हस्तमात्रमपरमपिमं
 डलं कार्यं यज्ञोपवीत्युत्तरमंडले सयवकु
 सुमो प्रागग्रोद्धोद्धो कुशौ स्पर्धने ध्येर्नुलिनि
 धाय मंडलमभ्यर्च्य तत्र पीठं ध्ये संस्थाप्य
 ततः प्राचीनाचीनी दक्षिणमंडले दक्षिरा
 ग्रान्नमनिलकुसुमान्वीन्वीन्धमान्वत्सुसु
 ने विन्यस्य मंडलमभ्यर्च्यो वद्वाह्मरापी
 डानि विन्यसेत् अथ यज्ञोपवीत्युत्तरमं
 डलपीठयोः प्रदाक्षिरां प्राङ्मुखो वैश्वदेविक

नि. आ.

४८

विजो ज्येष्ठ पूर्वमुपवेश्य पुरुरवा ईवः संज्ञक
विश्वेदेवा इदं वः पाशमिह्युक्ता पादयोः संज्ञक
शक्रसुमयवमंजलिना जलं प्रक्षिप्य पादप्र
क्षालनं कुर्यान् ततः सहस्रशरीर्येति दक्षि
रापादे सत्यपादे दक्षिणा जानुं वामजानुमि नि
दक्षिणा पारोणसव्यपारोणदक्षिणौ सव्या
सौशीरसिचपुष्पयवैरभ्यर्च्य पुरुरवा ईवः
संज्ञका विश्वेदेवा एष बोर्च इति संभृतयवकु
प्राक् सुमगंधोदकेन पात्रेण विप्रक्षय पात्रेषु
प्रक्षालिणामर्चनि नयेत् पुरुरवा ईवः शवि
ता धिष्ठाता यद्यप्येकैवेयं विश्वेदेवाभिधा
ना देवता तप्याप्याचारतः प्राप्तं पूजार्थं न
यो यन्नं वज्रवचमेवात्र प्रयोज्यं पित्रादिभ्यः

कस्मिन्नर्थे कचिदेकवचनं पूजां र्थवद्वचनं
 नमप्याचारान्प्रयोज्यं अथ प्राचीना विती
 ददिरामं डलेऽप्रददिरामुदङ्मुखान्निम
 न्नरा क्रमेणापित्तापित्तामहप्रपित्तामहदि
 जानुपवेश्य भुञ्जन्मुकगोत्रा मुकशर्मन्त्रस
 त्पित्तं सपत्नीकवसरूपे दन्ते पाद्यमित्युक्ता
 तिलकुशकुसुमसमान्कितं जलमंजलिना
 पित्तादिजपादयोः प्रक्षिप्य पादप्रक्षालनं
 कुर्यात् ततः पित्तामहं रुद्ररूपं प्रपित्तामह
 मादित्यरूपं मान्ना महादी श्रक्नमेणा वसरु
 द्रादित्यरूपान्प्रकीर्त्तयन् पूर्ववत्प्रयोगमुच्चा
 र्य शेषादिजानामपि पाद्यप्रदानपूर्वकं पाद
 प्रक्षालनं कुर्यात् ततः पित्तामहः सघादि

नि. आ. भ्य इति शिरसि सव्ये संसेदक्षिरांते सव्यमा

५. रोगोदक्षिरापा रोगो सव्यजानु निदक्षिराजा।
नुनि सव्यपादे दक्षिरापादे च तिलकुसुमैः पि
नृद्धिजान भ्यर्च्य नमो वः पितर इति तथैव मा
तामहद्धिजान भ्यर्च्य पाद्य वस्त्रयोगमुच्चा
र्य संभृत तिलकुशकुसुमे गंधोदकपात्रे
रागाप्रदक्षिरामर्च्य निनयेत् ततः प्रक्षालि
तहस्तचरणस्वाचांतः पवित्रपाणीर्मंडलो
त्तरतश्चात्मानान्यपवित्रपाणीद्धिजान् प्रा
द्देशामानीय यज्ञोपवीती सव्यहस्तेनासन
मुपस्पृश्य नद्धिजस्य दक्षिराहस्तं निरंगुष्ठमु
पसंगृह्य डौर्भूर्भुवः स्वः समाह्वयन् त्रास्य तामि
ति वापरस्परं सस्पृष्टयोरुपरि निति त्रय

दक्षिणो

वेदर्भयोः प्राङ्मुखौ दक्षिणाग्रे पुद्गलसंस्थौ वै
 श्वदेविकौ द्विजावुपवेशयेत् द्विजावपिस
 माहितास्म इति वदन्तौ समुपवेशतः अ
 थ प्राचीना वीनीनादि प्रानिलकुशेयास
 नेषु प्रचीन्यादि प्राक् संस्थानुदङ्मुखं स्तवि
 जानुपवेशयेत् नेचापि त्रास्थानव्यतिरेके
 रामौ नितः परस्परमसंस्पृशतः त्यक्तवापला
 स्तिष्ठेयुः प्रनिब्राह्मणान्वदीपास्थायनीयाः
 निमांन्त्रीनब्राह्मणोपवेशनानंतरमपि ब्र
 ह्मचारिणां यानि मेतिथिं वा समागतं न तप्यं
 वुपवेशयेत् अथ प्राचीना वीनी कृता जाली
 दक्षिणाग्रे मुखः सव्यं जान्वा च प्राङ्मुखौ पु
 स्तिष्ठन्तौ गदाधरध्यान्वापायेन मीगदाधराय

नि. श्रा. इति तौ नमस्कृत्य देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायो
 ५१ गिभ्य एव च नमः स्वाहाये स्वधाये नित्यमेव न
 मो नमः स्वाहेति त्रिर्जपित्वा यत्तु परुषं विष्णु
 ध्यायेत् यस्य स्मृत्या च नामोक्तान् तपो यत्तु
 क्रियादिषु न्यूनं संपूर्णानि यानि सद्यो वं
 देतु मच्युतमिति विष्णुं नमस्कृत्य प्रारणा
 यामत्रयं कृत्वा ओं अत्र ह्यि व्यां जं वृद्धीपि
 भारतवर्षे प्रजापतिक्षेत्रेऽमुकस्मिन् प्रदेशे
 शोऽन्त्यादिदेशामनुकन्तिर्य ओं अद्य श्रीव्र
 ह्मणो द्वितीयपराङ्मुखेन वाराहकृत्ये वै
 वस्यते मन्वंतरे कलौ युगे प्रथमे चरणेऽ
 न्युक्ता संवत्सराय ननु मासपक्षानि स्थिती
 र्हेतुस्तत्र यागकरराश्रुतपादिकालनाम्ना

ता

वासरान् x

निसप्तम्येनिसंकीर्त्यन्त्रश्राद्धकर्मणि वि
 नरः प्रधानदेवताः विष्टिदेवाग्रदेवताः
 यथोक्ततद्वारा मन्त्रहविः आहवनीया
 र्वेयंभूर्गयाऽमुकगोत्राणामस्मत्पितृषु
 तामहप्रापिता महानां अमुकामुकशर्मणां
 सपत्नीकानां वसरुद्रादित्यरूपाणां नृणां
 मुकगोत्राणां मस्मन्मानां महप्रमाता मह
 वृद्धप्रमाता महानाममुकामुकशर्मणां
 सपत्नीकानां वसरुद्रादित्यरूपाणां सदैवं
 सपिंडं पार्वरा श्राद्धघयं पितृप्राप्तकामोयु
 ष्यदनुज्ञाया श्राद्धमहं करिष्ये इतिष्टेक
 रुष्टेत्यभ्यनुज्ञातो निहन्मि सर्वं यदमेधम
 त्रनिहन्मि सर्वानपि दानवा सरान् यदाश्र

१५
 ७.

नि.प्रां रक्षांसिपिशाचगुह्यकाहनाभयायात्तथा
 ५२ असर्वे इति वामकटिसंलग्नं वस्त्रं ववहिभा
 गे निवेष्ट्या निलकुशा त्विन्नानां परिधान
 स्वदृशानां गोपनं नीवी बंधनारव्यं कुर्यात्
 निलारदां त्वत्तरान्दभरिदां त्वत्तराकासान् पं
 क्तिवेषोऽत्रिगोरदेदानीं पीः सर्वरत्नकः इ
 तिनिलकुशान्द्वारदेशो निक्षिप्य अग्निश्वा
 नाः पितृगणाः प्राचीरदां त्वमेदिशमिति
 प्राच्यां तस्यावर्हिषदपांतु याम्यां योषित
 रास्थिना इति दक्षिणास्या प्रज्ञीचीमाह्वया
 स्तद्धदिनि प्रज्ञीची उदीचीमापिसोमपा
 इत्युदीच्यां अधोर्ध्वमापिकोणेषु हविषां
 तप्रसर्वतः रक्षोभूनापि शाचेभ्यस्तथैवा

५१

५१

सरदोषकः सर्वतः आधिपत्ये वां यमोरक्षां
 करोत्विह वायुभूजपिन्दुरागंचन्द्रभिर्भव
 निशाश्वती इत्यधस्तादूर्ध्वकोरोषु सर्वत
 अनितान्त्राकिरेन् पात्रस्थं जलं दर्भैरवलो
 इत्यथेन्देवादेव हेडनामिति चेन्नाभिस्तीस्ट
 भिर्नग्निभिरभिमंत्र्य दुष्टदृष्टिनिपातद्वयिनः
 पाकः पूजो भवं चिनिनेन पाकं प्रोक्षेत् अ
 थयशोपवीती दक्षिणं ज्ञान्वाच्यो दगासी
 नो दैवतमारभेत् अत्र पुरुरवा इवः संशका
 नां विश्वेषां देवानां मिदमासनमास्त्यति सव्य
 हस्तविधुत्ते द्विजकारे जलमासि च यत्तं सहि
 तो वृजूं धौकुशो प्रथमं वैश्वदेविका विप्रसन्न
 दक्षिणाभागे विन्यसेत् स्वासनमास्त्यति प्र

नि. श्रा. निवृत्त्यान् एवमितरत्रापि नतोऽजलसिचनै
 ५३ पूर्वकां निरंगुसुं धिजकरं गृहीत्वा देवेनापः
 क्रियतामिन्त्यादि पूर्ववद्भूयो निमंनयेत्
 नतो दत्तस्य प्रजापतेर्दुहितरि विष्वायां धर्मा
 दिष्वे देवाः समुत्पन्ना इति वैश्वदेविकी मुत्प
 त्तिमनुस्मना हीनयवकुशेन पारिणादि
 नस्य ददितरां जान्वा लभ्यपुरुषा इवः संश
 कान् विष्वादेवानावाहयिष्ये इति वैश्वदे
 विकदिजौष्टुता न्यामावाहयैत्सनुसा
 नो विष्वे देवाः सं गतो निजपित्वा जानुवि
 मुच्यन्त दितरां पुरतो यवकुशा नुत्सृज्य
 कृतां जलि विष्वे देवाः श्राणुते न्यागधं तु
 महाभागा विष्वे देवा महाबलाः ये यत्र वि

हिताः श्राद्धे सावधाना भवन्तु ते शयपि जपेत्
 धिजानेकत्वेऽपि न प्रति धिजमावाहनादृतिः
 सहस्रावाहने नैवानेकब्राह्मणाधिष्ठानदे
 वताध्यासनसंभवान् आवाहनाद्वर्धतु प्र
 तिब्राह्मणां देवताध्यासनादुपाधिने देनदे
 वताभेदे सति संनिपत्योपकारकमर्चादिकं
 प्रति धिजमावर्तनीयं विश्वे देवाः शृणुते
 त्पादिमंत्रजपस्तु आवाहनोत्तरकालमपि
 क्रियमावर्तनाकर्तते ससहस्रजपेरो वत्त
 ध्या जायसायै दृष्टसिद्धे अथार्चपान्नपूरणा
 दयो वक्ष्यमाणाः पदार्थाः पदार्थानुसम
 येन धिजहस्तेनुष्ठेयाः अथ प्रागग्रासादि
 तदर्भापरिप्रागग्रासोर्द्विग्रासपुदकसंस्पर्शः

नि.श्रा.

५४

सौवर्मादिपात्रयोः प्रागग्रे द्वे द्वे कृशपवित्रे निधा-
य शंत्रो देवीरिति देवतीर्थे नापो निविच्य य-
वोसिधान्यराजोसि वारुरोगमधुसंयुतः
निसेदिः सर्वपापानां पवित्रमधिभिस्मृत-
इति यवात्रिंशतिपन्नूत्सीगंधपुष्पे निधा-
य देवार्घ्यपात्रयोः संपन्निरस्त्रित्युक्तेऽस्तु
देवार्घ्यपात्रयोः संपन्निरिति वैश्वदेविकदि-
ज्ञाभ्यां प्रत्युक्ते स्वाहार्घ्या इति तैयोः प्रस्ता-
दासादिनदमसहितं तत्पात्रद्वयं स्थापयित्वा
विप्रपाणौ जलासक्ते प्रागग्रे पात्रस्थे पवित्रे
निधाय सहस्रशीर्षेति पूर्ववत्पादादिशिरोत्त-
पुष्पयवे रभ्यर्च्य पाणिद्वयेन पात्रमुद्धृत्य या-
दिव्यान्नापः पयसा संवभृथं मंत्रं तदिति उक्त्वा

विजयोः

र्थवीर्याः हिरण्यवर्णा यशियास्तान्म्रापः
 शिवाः शंस्योनासुहवा भवंतु प्रहृष्टा इवः ।
 संस्तुका विश्वेदेवा एष वोर्ध्व इत्युक्ता विप्रहस्त
 पवित्रोपरिपात्रस्त्वं कृतस्त्रमर्च्य निनयेत् ॥
 त्रकेचिद्वैश्वदेविकमेकमेवार्चपात्रमिच्छन्ति
 तदसन् हस्त्येत्पात्रयुग्ममिति मत्स्योक्तैः
 एकैकस्य तु विप्रस्य अर्चपात्रे विनिविधेन
 इति प्राचीनसोक्तैश्च ततो द्विजहस्ते जलासे
 चनपूर्वकं गंधानि धार्य प्रहृष्टा इवः संस्तुकेभ्यो
 विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमो निवेदत सुगंधोत्ति
 तिप्रत्युक्तिः एवमेव प्रातिपदार्थदानमाद्यंत
 योरपः प्रपद्यन्तुष्पधूपदीपाघ्रादनविभूष
 णाद्ये त्रोपानत्कमंडलुप्रभृतिदद्यात् संप्र
 मस्त्वित्यादि द्विजप्रत्युक्तिः एवं द्विजदेवैर्वनं ।

नि. आ. विधाय भवत्प्रसादा द्वैश्वदेवार्चनसिद्धिः सं
५५ पूर्यो हित्विजिह्वनां जलिर्वदेत् अस्तु संसृष्टि
इति धिज प्रत्युत्तौ नमस्कृत्य यस्य स्मृत्या
च नामोत्तैः न्यादिजपेन एवं देवतमास
नादिकर्मकांडं परिसमाप्य पित्र्यभार
भमाणाः प्राचीना वीणीदक्षिणा मुखोन्वा
चिन्नुसव्यजानुः स्यान् अप्यामुकगोत्र
स्यां कुशर्मणोस्मात्पितुः सपत्नीकस्य
वसरूपस्येदमासनं मास्त्विति सव्यहस्त
विधुत्ते धिज करेजलमासि च सानिलान्म
ध्यभागे धिगुराणि कृतान्दर्भा न्यिन्द धिजा
सनवामभागे वीन्यस्य पुनर्धिज करेज
लं निविंचेत् धिजस्तुत्वासनमास्त्विति प्र

तिब्रूयात् एवं पितामहस्य रुद्ररूपस्य प्रपि
 तामहस्यादित्यरूपस्येत्यादिविप्रासने
 स्वासनादिदद्यात् ततो जलासेचनपूर्वकं
 त्रिरंगुलं विजकरं गृहीत्वा प्राद्वेक्ष्य क्रिय
 तामित्यादि पूर्वबद्धयोनिममुमंत्रयेत्
 तत एकोकस्य पित्रादिनामसंबंधकीर्तना
 वसरे गृहीततिलकुशेन पाणिना द्विजस्य
 सव्यं जान्वा लभमानो मुकगोत्रान् मुकश
 र्मणोऽस्मान्पितृन् पितामहान् प्रपितामहा
 ऋषयः पत्नीकान् वसुदेव रुद्रादित्यरूपानां वाह
 यिष्य इति मुख्यात् सकृत् एव प्रावाहयेत्
 नुज्ञातः क्रमेण ततश्च धिष्ठानभूतेषु द्विजेषु
 पित्रादीन् ध्यायन्नुशंतस्वेतिसकृज्जाजस्ता

नि.प्रा. त्र्यदक्षिणां तिलकुशा उत्तरद्वयकृतां जलिरायं
 ५६ तुनः पित्र इति सकृदेव जपेत् मातामहादी
 नप्येवमेवाह्यदक्षिणाग्रेषु दक्षिणापवर्गत
 याग्रासादिनेषु दर्भेषु दक्षिणाग्राणि दक्षि
 णामवर्गाणि खड्गशृंगमया निराजन्तानि वा
 ऽर्घ्यपात्राणि निधाय ते सुप्रत्येकं द्विगुणास्ति
 स्त्रस्तिस्त्रः पवित्रशलाकानि धाय शन्नो देवी
 रिति पितृतीर्थेनापत्रासि च्यातिलोसि
 सोमदेवत्यो गोसर्वो देव निर्मिजः प्रन्नवद्भिः
 प्रकृतस्वधया पितृलोकान् श्रीणा हिनः स्वा
 हति तिलान् प्रादिप्यत्तृक्षी गंधपुष्पादिदद्या
 त् एकैकस्य पित्रादेर्द्विजैकत्वे द्विजवकु
 प्यर्घ्यदेवतानां षट्त्वान्यडेवा र्घ्यपात्राणि

द्वये=

स्युर्त्तत्त्वधिष्ठानभूतद्विजसंख्यया ततः चित्रार्घ्यात्राराणां
संपत्तिरस्त्वित्युक्ता अस्तु पितृपात्राराणां संपत्तिरिति प्र
त्युक्ते स्वधाद्या इति द्विजाता पुरस्तादासादितदमसि
हितानि दक्षिराग्राग्राणि यत्राणि निदध्यात् ततो द्वि
जहस्तेजलासिक्ते दक्षिराग्राग्रायर्घ्यात्राणि नि
धाय पुरंतौ तौ नीतौ च पितृभ्यः स्वधायिभ्य इति पृ
र्ववधिरः प्रभयनिपादांतं पितृद्विजं पुष्यतिलैरभ्यर्च्य
पाणि द्विजं नार्च्य पात्रमुद्रुत्य यादिव्या इति मंत्रांते
अमुकगोत्रामुकशर्मन्नास्मत्पितः सपत्नी वसरूपे
ष्यते च इति विप्रपाणि स्त्रियवित्रोऽसप्रोषमर्चयन्ति ना
यशोयत्वा सादितदमो परिपितृभ्यो दाय्यमस्ति
तिनिधाय पस्पृशेत् एवं पितो महाद्विजेऽपि
माता महावर्त्तते तु तमो वः पितर इति मंत्रः विहस्त

नि.आ.

५७

गतान्यर्चपात्राणि पितामहादिपात्रसंस्त्रवांश्च
प्रप्यमपात्रे संभृत्य प्राङ्मुख स्थस्य यज्ञोपवीतितो
यजमानस्य आपः शिवः शीवतमाः शांताः शात
तमास्तास्ते कृत्वा वंत्तु मे भजं मित्रिकश्चिदा भिद्येकं कु
र्यान् स्वयमेव वा तेन तूष्णीं मुखं विमृज्यात् त
तः प्राचीना वीती धिज प्रदेशोऽदुत्तरतः किंचिद्दूरनिः
संचर प्रदेशोऽभ्युधंतां लोकाः पितृषु दत्ता इत्युदके
नाभ्युक्ष्य पितृषु दत्तमसीति दक्षिणाग्राह्यं निधा
य पितृभ्यः स्नानमसीति प्रप्यमं पित्रर्चपात्रदक्षि
णाग्राह्यं कुं निधाय तदुपरि दक्षिराग्राह्यं कुर्यात्
संस्थाप्य गंधपुष्पैरभ्यर्च्य पात्रदक्षिराग्राह्यं सं
लग्नाग्निदक्षिणाग्राह्यं च पात्राणि निदध्यात्
एवं पात्रं भूमावेव न्युद्धीकतं व्यंतपीठदेरुप
त

शत्रवे

रि तथा स्थितं च न कश्चिदुत्तानीकुर्यात् नान्यत्र न
 येनोद्धरेत्त्रापि संस्पृशेत् कोचिन्नुसंस्त्रवोयेतं वा
 त्रमुज्जानमेव स्थापयन्ति तत्पदेपि नामलादि
 पात्रेणान्निधाय स्वधावाचनावसरे संस्त्रवो
 मोदयन्ति ततो दक्षिणाभिमुखो भूत्वा त्वाचि
 तसव्यजानुर्दिजकरेजलासेचनपूर्वकं गंधं नि
 धायामुक्कगोत्रायामुक्कशर्मणे स्मृतिरे सपत्नी
 यवसुत्तपायनममेत्युक्ताज्यः स्पृजेत् स्रगंधा
 त्त्विति प्रत्युक्तिः तेन च गंधोनिर्यक् पुंड्रादि प्रति
 षेधाद्दूधपिंड्रमेव दिजः कुर्यात् यजमानोऽपि स्व
 हस्तात्कुशपवित्रमुन्मुच्यादिजस्कंधाद्यज्ञोप
 वीतमुत्तरीयचस्त्रं चानवतार्यदिजगाच्च विलेप
 नं कुर्यात् शेषेष्वपि दिजेषु गंधं प्रतिपाद्य प्रति

एवं

नि. आ. पदार्थदानमाद्यंतयोर्जलंप्रयच्छंतंसेचायःस्थो
 ५८ न् गंधदानवत्प्रयोगमुच्चार्यपुष्पधूपदीपश्चा
 दनविभूषणाद्यन्त्रोपातत्कमंडलुप्रभृतीनि
 पितृशांभान्मनश्चप्रियाणिगवस्तूनिदद्यात्
 सपुष्पमस्तित्यादिप्रत्युक्तिः पुष्पंचद्विजोशी
 खायामेवधार्य कंठाशिरसिचमालावेष्टनस्य
 प्रतिविद्धत्वात् पितृवर्गस्थिमातामहवर्गस्थ
 वगोत्रसंबंधकीर्त्तनपुरःसरंगंधादिदानंपादा
 प्यनुसमयेनसमाप्यकृतांजलिभर्वत्प्रसादा
 त्पैतृकमर्चनंसंपूर्णमस्तित्वनिवदेत् अस्तुसं
 पूर्णमितिद्विजप्रत्युक्तौसंकल्पसिद्धिरितिप्रत्य
 क्तोयस्यस्मृत्येतिजपेत् अथाचम्यद्विजभोज्य
 भाजनस्थानेनंदुलादिपिष्टैस्वामिभ्यस्तुस्त्रा॥

सिंघरियनकदाशिमंडलानिकुर्यान् ननुक
 दाचित्पाषाणचूर्णैरिवामिः अथवैश्वदेवि
 कविजानासुवसर्गदीनिभुक्तिपात्राणिस्थ
 पाद्यित्वापिण्डविजानां राजनादीनिस्थापयेत्
 नानिभूमावैवस्थाप्यानिनाधारांनस्योपरि
 दृत्वादिलघुपात्राण्यपिभूमावैवस्थाप्यानिन
 महाभाजनोपरि अथविजानां हस्तेप्रक्षालन
 प्रदायनद्भोजनपात्राणिहस्तेनावष्टप्यसनि
 तैः प्रक्षाल्यपुनहस्तेनवष्टज्यसालिलेनैवक्ष
 लयेत् अनंतरमपहनाअसुराश्चनियज्ञोपवी
 तवैश्वदेविकपात्रोपरिप्राचीनावीतीपिण्डपा
 त्रोपरिचनिलान्चिकीर्यजलमुपस्पृश्यतथैव
 नृक्षीमाज्यमुपस्तरय्यात् अथप्राचीनावीत्ये

वि. आ. कस्मिन्पात्रे संतिलकशे चतुष्टुतमोदनं सकु शंषा
 ५८ त्रान्तरे निधाय सकुशपात्रान्तरागपि धाय पाणि
 भ्यां अन्नपात्रमुद्धृत्य भवत्सेवाग्रीकरिष्यति
 पित्तमुख्यां विप्रंष्टुवाकुरुष्येत्यनुज्ञातस्तथैव ।
 अलाभ्युदिते सकुशे दक्षिणपाशावग्नितीर्थे स
 कुशे दक्षिणपाणिना पित्ततीर्थे नाग्रये कव्य
 वाहनायेति हुत्वा इदमागतयेकव्यवाहनाय नमः
 त्पुत्का सोमाय पित्तमते स्वाहेति सोमाय नमः
 त्पुत्कायः संस्पृश्य शेषं क्षिजा पात्रेषु पिधान
 पात्रेषां विन्यस्य पिंडार्प्यमप्यवशेषयेत् वैश्व
 देविकक्षिजपात्रेषु त्वन्यदेवान्त्रनिदध्यात् तत
 आग्नेरुत्तमस्ति त्वन्ये सुतमस्ति त्विति क्षिजप्रत्य
 ण्क्तिः एतच्चाग्नेोक्तरागत्रादित्रैः पृथक् प्रोक्तं

६८

किंतुपरिवेद्यमासोवसर्वेरात्रेनमिश्रीकृत्य
 आभोजनसमाप्तेर्भोजनव्यं विजस्तुम्रात्रह्मनि
 त्यादिजपित्वानमःकृत्स्नायेत्यादिचत्वारिधयः
 जंविश्राद्धदोषापनुस्तयेयठेयुः अथतदेव
 वकिनन्नपरिवेद्यं तच्चमृचिभिःपरिचारकैः
 क्रियमाणं प्रशस्तं पत्न्यानुकृतं वरुणफलं स
 यंकृतं नृप्यात्पायस्यान् तच्चयज्ञोपवीतीना
 वामहस्तान्वारुदक्षिरापरिगतासोवर्त्मद
 वार्दिपान्त्रेरोवकार्यं यान्नामावेपर्यनकुशं
 नवाकरमंतर्द्रायपरिवेद्येत् ननुकदाचित्को
 वलेनकरेण भक्ष्यभोज्यफलमूलादियत्किंचि
 त्प्राद्वार्थपरिकल्पितं तत्सर्वमविस्मरन्किं
 चिन्कोचित्सर्वसर्वं विजपात्रेषु पृथक्पृथक्

नि. प्रा. परिवेषयेत् द्विजैश्च परिवेषणान्प्रभृतिवामः
 ६० याणिनायात्रधारणीय कंदूयनावसरेनुददिगा
 हस्तेनयात्रविधार्यवामहस्तेःसमुत्तरेपरणीय अ
 थोददुमुखोयज्ञोयवीन्यान्वाचिदादिराजानु
 र्वेश्वदेविपात्रपरिविष्टमन्नंजलेनाभ्युदयस्वस्ति
 काकृत्तिनाधोमुखेनहस्तैर्द्वयेन पात्रमात्मभ्य
 पृथिवीतेपात्रमिनीध्यां पधानं ब्राह्मरास्यमु
 र्वेऽमृतं तेऽमृतं तं ऊहोमिस्वाहे नृषु त्वा इदं वि
 स्तरिनिदिजां गुह्यं मध्ये मुखे मन्त्रे निवेशय वि
 स्मोर्हव्यरक्षेति ब्रूयान् अंगुष्ठमात्रो विस्तरः
 सान्निहंतीति समवणात् अथ प्राचीनावीनीददि
 गाभिमुखोन्वाचिजज्ञानुः पितृदिजपात्रपरि
 विष्टमन्नं नाभ्युदयस्वस्ति काकृत्तिनोत्तानेन हस्ते

इयेन पात्रमालभ्य पृथिवीने पात्रमिति स्वघात
 मुक्ता इदं विष्णु रित्यनयर्चादिजांगुसुमुजान
 मन्त्रे निवेश्य विष्णो कव्यं रक्षेति प्रुयात् एवं हि
 जं प्रानि पात्रालभं विधाय ज्ञोपवीतो वैश्वदेवि
 कप्रप्य मंदिजसंन्निधावुदङ्मुखो न्याचितदति
 राजानुरूपविप्रयदग्निहस्तेन यवकुशकुसुमैः
 हितमुदकमादाय सव्यहस्तेन पात्रमालभ्य उर्जु
 पुरुरवा इवः संज्ञका विष्णवे देवा देवता इदमन्नं ह
 विष्वाह्मणस्तत्त्वाहवनीयाप्ये इयं भूर्गयाम्नाह भोक्त यः
 ब्राह्मणो गदाधरः पुरुरवा इवः संज्ञकेभ्यो विष्णे
 यो देवेभ्यो इदमन्नं परि विष्टं परिवेक्ष्य मारां चा
 न्नमान्ते न्नैरगृह्यत्स्वरूपेण संपद्यतां स्वाहा तममे
 ति पात्रसमीपभूमौ जलं प्रक्षिप्येदं पुरुरवा इवः

नि. आ.
६१

संज्ञकोभ्योविश्वेभ्योदेवेभ्योनमम ओंज्ञानंतत्त्व
दित्युक्ताभद्व्यप्रणामंकुयन्त्रि एवमिन्नरुद्राण्य
न्नमुत्तृज्यप्राचीनावीनित्यादिधर्मयुक्तोददि
शाहस्तेननिलकुशकुसुमसहितसलिलंआदि
यपैतकप्रथममध्विजभोजनपात्रं वामहस्तेनाल
भ्य ओंअमुकगोत्रोमुकशर्मस्मत्पित्रोसपत्नी
कोक्कलरूपेदेवताइदमन्नं हविर्ब्राह्मणस्त्वाल्लव
मीयार्थेइयंभूगयाइयंभोक्ताब्राह्मणोगदा
धरोमुकगोत्रायामुकशर्मणोस्मत्पित्रेसपत्नी
कायवसरूपायदंपरिवेक्ष्यमाराचान्नमात्तरे
स्मृतरूपेणासंपद्यतांस्वधातम इति पात्रसमी
पभूभोजलां दीप्येदं मुकगोत्रायामुकशर्म
णोस्मत्पित्रेसपत्नीकायवसरूपाय नमम

ॐ सत्यं न त्वादि त्पुनः कामदया प्रसागं कुर्वन्
 एवं पिता महादिभ्यो माना महादिभ्यो प्यत्र नु
 त्त्तज्य कृतां जालि रत्न हीनं क्रिया हीनं मंत्र हीनं
 वयं द्वेत् सर्वमधिद्रुमस्त्वेतत्प्रसादाद्भवतां म
 मेति संप्राप्य मस्तु सर्वमधिद्रुमिनि प्रत्युक्तो
 धिजहस्तेषां यो प्राणार्थं भयोदयान् धिजैश्च
 पर्युदाणादि प्राणा हुत्वा सर्वे पिभोजन नियमा
 विधेयाः केवलं भूमौ बलिहरणमेव न कार्यं
 तत्र महादोषश्च वरान् तप्या यो प्राणहस्ते
 बुद्धिजेषु संप्रसावां सव्याहृति कांसा वित्री त्रि
 वत्पं मधुवाता इति त्वचमुक्ता मधुमधुमधि
 निचत्रिव्या हवेत् यदा त्वनिपि भोजनार्थं मु
 पास्ति तूक्तदानमपि प्राप्नीय धिजैः प्रोपाद्भु

नि. आ. खमुपवेशययज्ञोपवीतीम्रतिथिरूपायविस्मवे इत्या

६२ शुक्लागंधादिभिरभ्यर्च्यधित्भ्योन्नत्यागाद
नंतरंतदर्थमप्यन्नंत्यजेत् ततः समवकुशकुस
मंजलमादायोदङ्गुरवोयज्ञोपवीतीये देवास

३ इत्युक्त्वा तमो देवेभ्येति जलं विमृज्य वैश्वदेवि
कविजात्यथासुरवंज्जेषधूमितिब्रुवन्प्रणामेन्
अथ सनिलकुशकुसमंजलमादाय प्राचीना
वीतीदक्षिरामुखो ये चेह फितर इत्युक्त्वा स्वद्यापि
त्भ्य इति जलं विमृज्य पित्रादिदिजात्यथास
रवंज्जेषधूमितिब्रुवन्प्रणामेन् अनंतरं पिताम
हश्चेव तथैव प्रपितामहः त्वन्निमायानुमेभक्त्या
यन्मयेन दुदाहृतं मातामहस्तन्निमुपैलमेद्य
तथापि तानस्य पिता च पोत्यः विश्वदेवा पर

भांप्रयांतुत्तन्निप्रराशंपंतुचयानुधाक्षाः यज्ञो
 श्वरोहव्यसमस्तकव्यप्रोक्ताव्ययान्माहुरिरी
 श्वरोन्न तत्सन्निधानानुपयान्तुसद्योरत्तासि
 श्व= शोषाद्यासरादसर्वेइति कृताजलिरुद्राहरेत्
 अथभुंजातेषुविप्रेषुयजमानोयज्ञोषवीती
 दक्षिरागभिमुखः सप्ररावांसव्याहृत्तिकांगो
 यत्रीत्रिः सक्तुषायठित्वा कुराडुषपाजइत्याद्याः
 पंचचैरिदोद्गीः सरावंतंवरुहिवदमित्याद्याः
 सप्तदशउदीरतामवरइत्याद्यास्त्रयोदशआत्वा
 जान्वित्याद्यान्वेतिषिन्ममंत्रात्स हस्त्रशीर्षेत्या
 दिषोडशार्चयो रुक्मस्तुतंआशः शिप्रातइत्यादि
 सप्तदशार्चप्रति रचंयज्ञाग्रतइत्यदिषदृक्चंशि
 वसंकल्पंनमस्तेरुद्रमर्त्यवैइत्यादित्प्राहोमः

नि. आ.

६३

ता

ब्राह्मसांख्यंष्टाधिवीत्यादिमधुब्राह्मणमन्या
निचयवित्राणिसूक्तानीतिआहासांश्रुचिस्तो
त्रादीन्प्रावयेत् अथमर्च्यभोज्यादीनिताप्र
यच्छंतिप्रयच्छंनयेदित्तंमुहुर्मुहुःप्रयच्छंन्याः
चित्तंप्रयच्छंनान्यत्प्रयच्छन्निविधान्नवीर्त्तनि
नप्ररोचयन्ददामीत्यवदन्नेरुपातीयाकिं
चित्किंचिद्दर्शयन्हुविर्गुरागन्धुर्वन्नतरंनस्वा
दुशिशिरनरंस्वच्छंपयःपापयभुंजानानेन्ववे
लोकयन्प्रदुधानःपितृन्ध्यायन्कामक्रो
धलोभमोहदंभार्हंकारमत्सरपरविरूपभा
षणादैन्याश्रयान्नानवर्बन्नमत्यमानाःश
नैःशनेःब्राह्मणाभोजयेत् क्षिजेरप्यपेदि
नंवस्तुहस्तसंज्ञयावश्यंयावनीयमेव अथा

६३

चतेदोषश्रवणान् अनयेदित्तस्यभूयसोवाप्र
 निषेधेऽपिमहादोषस्यान् रोचमानमतमान्
 प्रेः क्रोधान्मोहाद्वानवशेषरागियं तैश्चमोभिदि
 नस्ततोऽनवलोकयद्भिर्भोजनव्यापारव्यतिरिक्त
 मिन्द्रियचापलमकुर्वद्भिः क्रोधहासत्रासविस्म
 यविधुरैः पादेनपादपादुकासनान्यनाक्रमद्भि
 कृतजान्नुतिपातैर्नैपरस्परमस्पृशाद्भिः प्रमादा
 त्पशेभोजनमन्यजाद्भिर्हस्तसंकेतेनापिहविर्गु
 रान्कथयद्भिः पानीयपानादिव्यतिरेकेणभक्त
 लात्पान्नमनुद्भिर्विमुक्तभाजनैरवहिः जीतु
 कवैरवहिः कृतांगुष्ठनजनीग्रासादिभिरुक्तपूक्त
 तादिशब्दैरपीतावशिष्टं पायिभिरवाहितवशि
 ष्टादिभिर्मुखादिगलितदंतछन्नावशेषपान्नेऽ

नि. आ.

६४

नमस्त्वापयद्भिर्मुखमारुतेनोष्मममृत्कुर्वद्भिरति
शुबद्भिर्महस्तिनान्नाशिरोवस्तीन्यादितमोजनभा
जनंचास्यश्राद्भिरनतिमात्रभोजिभिर्मधुदुग्धस
क्तुसर्पिर्वर्जमसर्वमेभिर्भोज्यं अथ्यदिजांस्त
प्राप्तिश्चायप्राचीनावीनीतिलसलिलयुतंसर्वम
त्रमेकत्रपात्रेगृहीत्वापित्र्यमुरव्यविप्रस्पुर्गतो
हस्तमात्रान्पुरतोभुविसलिलमुदकंतिविच्यकु
शान्निधाय येमग्निदग्धाजीवायेष्यनग्निद
ग्धाःकुलेमम भूमौदत्तेनलप्यंतुत्प्रायांतु
परांगानि शर्त्तनपितृतीर्थेनतदंतांविकीर्त्त
पुनस्तिलोदकंतिविच्यचामेत् ततोवैश्वदेवि
कधिजपूर्वकमेकैकस्यपारोगोर्गुद्वार्यसकृत्स
कृदयोदघात् तेषुहस्तमप्रत्याल्यवंगुद्वार्ये
कैकपीनवन्दुपूर्ववद्भायत्रीमधुमतीर्मधुमधिति

हस्ते

जपेत् ततः प्राचीनावीतीपिंडयथाग्रं सर्वप्रकार
 कमन्त्रमेकयात्रे समुद्रुत्पत्तप्रास्त्र इति द्विजान्पृ
 ष्ठात्तैश्चान्तप्रास्त्र इति प्रत्युक्ते शेषमंनं किं क्रिय
 तामिति पृष्ट्वा इष्टैः सह भुज्यतामिति तैः प्रत्यु
 क्ते दक्षिणाभिमुखः सव्यं जान्वा च्यवा च्यवा च
 यमः पवित्रपाणिः पिंडमारभेत् यथा पूर्वपित्रा दानः
 दीनां वसुरुद्रादित्य रूपेण भुज्यते तथैव वरुणा प्र
 जापत्यग्नि रूपत्वमरु — संधेय ततो द्विजा
 ष्ठिष्टादुत्तरतोऽध्यामपात्रात्परतो गोमयोपति
 प्रायांसो विसव्योत्तरकराभ्यां विधृतकुशामूलेना
 पहताम्न सरारदां वसवेदिषद इति दक्षिणाग्रा
 मेकां लेखां कृत्वा तत्पूर्ववस्तथैव द्वितीयां मपि
 कृत्वा तिलोदकैरभ्युक्ष्य तिलोदकमादायामुक्

नि. श्रा.
६६

सगोत्रामुकशर्मन्वितः सपत्नीकवरुणारूपा
ववनेनिद्व अमुकगोत्रामुकशर्मन्वस्मापि
तामहसपत्नीकप्रजायतिरूपाववनेनिद्व अ
मुकगोत्रामुकशर्मन्वस्मापितामहसपत्नी
काग्निरूपावनेनिद्वेति प्रप्य मरेखायां पात्रां
तरच्युतेनतिलोदकेन दक्षिणापवर्गितया पित्रा
दीनवने उपक्षितीयस्यां लेखा ममुकगोत्रामुक
शर्मन्वस्मान्नामहसपत्नीकवरुणारूपावनेनि
द्व एवं प्रमात्तामहप्रजायतिरूप वृद्धप्रमात्ताम
हाग्निरूपावनेनिद्वेत्यवानिजयेत् कृष्योपमू
लं सकृदा धि नैर्दक्षिणाग्रेर्दभैर्दक्षिणापवर्गं
सकृत्पविस्तीर्य अमुकगोत्रामुकशर्मन्वस्मापि
तंसपत्नीकवरुणारूपेत्तत्ते स्वधानं नमः

६५

इदं श्रुत्वा मुकगोत्रायामुक्ता शर्मशोस्मात्पित्रे सप
 त्नीकाय वरुणा रूपाय नमः मे न्युक्ता पितरं वरु
 णारूपं पितामहं प्रजापतिरूपं प्रपितामहमग्नि
 रूपं माना महानयेवमेव धनयन्त्रिलमधुसर्पि
 युतेनान्नेन कपिष्ठविल्वकुङ्कुमां प्रद्रुमिलकल
 ल्यान्त्यथाशान्तिदक्षिणा हस्तेन पिष्टनीच्य
 नावने जनक्रमे रौवापिंडा न्दद्यात् गयादौ
 न एव तेषां पिंडं शनिप्रयोगः ततः पिंडोपरि कु
 शाद्विधाय परितस्तस्या दर्भमूलेषु हस्तावच्चर्च्य
 रौनलेपा नमार्जनं कुर्यात् तेनाहि हस्तलेपा न्ना
 जातदग्निरिति स्मरणात् वृत्तांजलिरत्र पितरो
 मादयश्च यथा भागं पितरमावृषायश्च मिति
 उक्ता प्रदक्षिणां परा दुःपावत्यो ददुर्मुखः पिष्टं ध्या

नि. आ. ^{ना} यन्प्राणायाम्यमुक्तोच्चासस्तेनैवप्रतिवृत्त्या
 ६६ कृतांजलिरमीमदंतपित्तरोयप्याभागमावृ
 ष्वाधिवनेत्युक्तासमुच्चुस्यपूर्ववदुदणान्नेण
 पिंडोपरिअवनेज्यनीविमुच्यतेमोवःपित्तरोर
 सायेत्यादिभिषाद्विर्वाक्यैरंजलिवंधेनयदकृ
 त्वोनमस्कृत्यनमोवःपित्तरःपित्तरोनमोवोमृ
 हान्नःपित्तरोदत्तसन्नोवःपित्तरोदेवमेतिप्राशि
 यंप्राप्यैतद्वपित्तरोवासइतिद्वौमवस्त्ववस्त्रद
 प्राःऊर्मांकुशामुत्तरेवयसिस्वहृत्तौमवाप्रति
 पिंडमाच्छादनंप्रदायामुक्तागोत्रेत्यादिपिंड
 दानवत्प्रयोगमुच्चार्यगंधपुष्पधूपतांदूलादि
 सर्वानुपचारात्तत्वाचामेत् अत्रकेचिद्वितीयम
 वनेजनंपिंडपात्रहातनोदकेनविधायतदापि।

२ अतस्तस्मात्सिद्धं चास्त्विति तत्र तत्तात्पर्येन
अस्त्विति प्रत्युक्तिः २

पात्रं न्युद्धीकृवंति तत्कामायनमस्ते गभिर्मन
मिनन्मना तु सारिभिरुपक्षेपरागियं अथ प्र
प्यममुदङ्मुखवेभ्यस्ततः प्राङ्मुखेभ्यश्चाचम
नीयं प्रदाय सप्रोक्षितमस्त्विति आहुदेशं प्रो
क्ष्य प्राचीनपवित्रप्राणमुच्छ्वस्य संस्पृष्टतया
धिजैः रित्यक्तत्वात्तिभ्यः पवित्राणि दत्वा शिवा
आपः संत्विति धिजहस्ते जलनिक्षेपेन अस्त्व
ति प्रत्युक्तिः ३ इदं तु धिजहस्ते जलादिप्रक्षेपेन
मुदङ्मुखवादंति मा धिजान्प्रभ्यति प्रादक्षिण्येन
यज्ञोषवीतिना क्रियत इति नावदाचारो दृश्यते
माध्यंदिनाचारविदामग्रामणीरशेषन्यायवि
त्वाकोपाध्यायस्त्वेवमाह अथ मयज्ञोषवीती
वैश्वदेविकी प्रथमा त्प्रभृति प्राङ्मुखं धिजहस्ते ।

नि. आ. शुप्रक्षिपेति नित्यो यज्ञोपवीती पुरुषा इवः सं
 ६७ जकानां विप्रेषां देवानां मिदमक्षय्यमस्त्विति
 वदन्वैश्वदेविकदिजपारो जलं प्रादिष्य प्राचीना
 वीती अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणोस्मात्पितुः सा
 पत्नी कस्य वसुरुपस्य दाय्यं पित्रादिदिजहस्तेषु मस्त्विति
 यो नित्येन अस्त्वक्षय्यमिदमिति प्रत्युक्तिः अथ
 यज्ञोपवीती प्राङ्मुखं कृतां जालिः पिंडुसमीपे तु
 पविश्य ये धामुद्दिष्टं ते धामक्षय्यमिति प्राप्य य
 न् अस्त्वक्षय्यमिति प्रत्युक्तिः अचोराः पित
 रः संतु संतु चोराः पितरः गोत्रं नो वर्धतां व
 र्धतां वो गोत्रं दाता रो नो भिवर्धतां अभिवर्धतां
 वो दातारः वेदाश्च नो भिवर्धतां अभिवर्धतां वो
 वेदाः संतामिर्नो भिवर्धतां अभिवर्धतां वः सं

मस्त्विति

तन्निः श्रद्धाचनोमाविगमन् माविगमद्ः श्र
 द्वाः वहुदेयंचनोस्तु अस्तुवोवहुदेयं अन्ना
 चनोवहुभवेत् भवत्वंनंवीवहु अतिश्रममे
 महि लभध्वंवाग्नौध्वीन् याचीनारश्चनः सं
 न संतुवोयाचिनारः माचयाचिष्मकांचन
 मायाचध्वंकांच एताः सत्याशिषः संतु
 संत्विनिप्रार्थ्यनप्रतिवचनानंतरं कृतवदन्
 तमः तिलकोषिजेर्द्धतनपुष्यंप्रतिगृह्याशिरासिधारि
 येत् प्राचीनस्वीत्यनुदयन्युज्जपोत्रोपरिस्थि
 तपवित्रारायर्चपवित्रैः सहमानीयापिंडानां प
 श्चिमनोदक्षिणाग्राणिनिधायस्वधावाचयि
 व्यशनीष्ट्यूवाच्यतामिन्त्यनुज्ञातो मुकगोत्रि
 भ्यो मुकशर्मभ्योस्मान्यित्वाभ्योस्मान्यित्नामहा

३

नि. आ. महेभ्योऽस्मत्प्रपितामहेभ्योऽपत्नीकेभ्यः स्तथा
 ६८ मुकशर्मिभ्योऽस्मत्प्रमातामहेभ्योऽस्मत्प्रमाताम
 हेभ्योऽस्मद्दुष्टप्रमातामहेभ्यः सपत्नीकेभ्यः स्वधो
 व्यतागमिनीप्रत्युक्तेऽस्तु स्वधो निदिजेः प्रत्युक्ते
 ऊर्जं वहन्ती रित्यवने जनपात्रगतां निलोदहि ॥
 शाहस्तेन पितृनीर्षेण प्रानिपिंडं पिंडोपरि निधि
 चास्वधासंपद्यतमित्युक्ते संपद्यतां स्वधे निप्र
 त्युक्ते न्युज्जं पात्रमुत्तानं कुर्यात् अथ प्राड्मुखो
 यज्ञोपवीती अमुकगोत्रा मुकशर्मन्त्रा ह्यणा
 मुकगोत्रो मुकशर्मा हमेतस्य येनैकस्य कर्मणाः
 प्रतिष्ठा सिध्यर्थं दक्षिणा मिदं रजतं त्वभ्यं सं ॥
 प्रददेन ममेति पितृमुख्यादारभ्य प्रथममुदङ्
 मुखेभ्यो वप्या शान्ति रजतं दक्षिणां दत्त्वा पञ्चो

मुकगोत्रेत्याद्युक्तोत्तरस्य देवतस्य कर्मराः प्रति
 दद्यात् दक्षिणां मिदं हिरण्यं नृभ्यं संप्रददेत् नममेति
 प्राङ्मुखो भवेत् उदङ्मुखो दद्यात् सृष्टो नृ भूहि गो
 राय वासां सिषाय्याभरणं नृवरणां दद्याद्यदिष्टं
 विप्राणां मान्मनपिंडं रेवच उपवीनी पितृप्रीत्यै
 विनशाया विवर्जितः दक्षिणां पितृविप्रेभ्यः ।
 पूर्वदैविकयोस्तनः केचित्तु पित्राद्युद्देशेनापि
 नादक्षिणा हविरिति श्रुतेर्दक्षिणादानमन्यन्ते
 तन्यदे मुकगोत्राया मुकशर्मणोस्मान्पित्रे स
 पत्नीकाये मां दक्षिणां मित्युच्चार्य प्राचीनावी
 नी दक्षिणा मुखः पित्रादिभ्यो मान्मना महादिभ्य
 ष्वगवादि दक्षिणां दत्त्वा पुरुषा इवः संशकोभ्यो
 विप्रेभ्यो देवेभ्यो मिमांसा दक्षिणां मित्युच्चार्य दङ्गु

नि.प्रा. ६८ एवोयज्ञोपवीतीविश्वेभ्योदेवेभ्योदद्यात् एवं च
 दत्तायादक्षिरागायाग्राष्टादिवक्षिजान्प्रतिवि
 नियोक्तुं अथैवैश्वदेविकाक्षिजपाराणावयः प्र
 यच्छंन्विश्वेदेवाः प्रीयन्तांमितिभवंतोब्रुवंति
 नैतान्ब्रूयात् तेचप्रीयन्तांविश्वेदेवाभूतिब्रूयु
 ततस्तत्संज्ञं जलपुष्पाक्षतानिपूर्वक्रमेणादि
 जहस्तेषुप्रक्षिपेत् स्मृतिश्च विप्रपारोऽनुद
 न्वायः पुष्पाः साक्षताक्षतः अथप्राचीनावी
 त्रीपितृभ्यश्चपितृनादिपिंडान्मोवइतिमाता
 महादिपिंडानभ्यर्च्य पितापितामहश्चैवतथै
 वप्रपितामहः तृप्तिमायांनुपिंडेभ्योदत्तेनभू
 तले मातामहस्तत्पिताचपितातस्यापितृण
 न द्विजानांनपर्यागद्भोमात्पिंडदानाच्चमेसदेति

कृतांजलिर्जपेत् तस्या सप्तव्याधादशास्त्रेषु
 मृगाः कालिंजले गिरौ चक्रवाकाः शरदीये
 हंसाः शिरसि मनसे तैपि जानाः कुरुक्षेत्रे ज्ञास्य
 शावेदपारकः प्रस्थिता दीर्घमध्याह्नं यूयं ते
 भ्यो वसीदप्य गयायां धर्मपृष्ठे च सरसि ब्राह्म
 शांस्तथा गयाशीर्षे क्षयवटे पितृणां दत्तमक्ष
 यं गयायां पितृरूपेण स्वयमेव जनार्दनः त
 दृष्ट्वा पुंडरीकाक्षं मुच्यते चरुणा त्रयात् शमीप
 त्रप्रमाणेन पिंडं दद्याद्गयाशिर उद्धरेः सप्तगोत्रा
 शां कुलमेकोत्तरं शतमिजिजपेत् ततश्चेदसां
 गं कर्म विधिवदस्तु गयाप्राद्वमस्त्विति ब्रूयात्
 प्रत्येकमस्त्विति प्रत्युक्तिः मंत्रहीनं क्रियाहीनं
 प्रह्नाहीनं विजोत्तमाः प्राद्वं संक्षान्तिं यातु प्रसा

नि. आ. दाद्भवतांममेनिप्रार्थयेत् सर्वसंपूर्णमस्तिनि
 ७. प्रत्युक्तिः ततो हस्तद्वयेनैकैकां पिंडमुद्रुत्य पा
 त्रे निधाय यज्ञोपवीतीयाणिभ्यां पात्रमुद्विष्य
 पिंडान्तं वक्ष्यात् च म्यशचीना वीतीकमेपिवीता
 न्कुशानग्नौ प्रक्षिप्य स्वयंपुत्रः शिष्यो वा वद्धि
 जभोजनभाजना निचालयेत् स्मृतिश्च पात्रो
 णि चालयेत् प्राद्वे स्वयां शिष्यो वा वा सूनः न ह्यी
 भिनचवालेन कदाचिन्न सज्जातिना ततः संव
 रभूमिमद्भि रभ्युक्षेत् अतः परं सीमं तानुव्रजनां
 तं यज्ञोपवीत्येव कुयति अथ वेष्टे देविकां किं पूर्व
 हस्तेष्वपः प्रयच्छं स्वस्ति भवंतो ब्रुवंत्विति प्रत्येकं
 ब्रूयात् द्विजाश्चायुष्मन्तेष्वस्त्यास्त्विति प्रतिवचं चः
 नमुक्त्वा शोभनं हविरिति हविर्गुराग्न्ययुः

अथ कुशाग्रेणाद्विजहस्तात्संस्पृश्यं नवाजवा ज
 इति सकृज्जपेत्तौतिष्ठत्तपितर इत्युक्त्वा प्रथमपित्रा
 दीत्विस्तृज्यैवमेवमातामहादीत्विस्तृजयेत् अ
 प्यतथैवमंत्रान्तरं मुनिष्ठत्तविश्वे देवा इत्युक्त्वा
 विश्वान् देवांश्चिसर्जयेत् स्मृतिश्च पितृन्माता
 महान् देवान्क्रमेणैवं चिसर्जयेत् एवं पित्राँषु दि
 विसर्जितेनेषु तेनैव क्रमेणोत्प्रापितान्कुस
 माक्षतहस्तान्वहिनिर्गच्छन्तो द्विजानामावास्ये
 त्यनुब्रज्य चरणान्दालनमंडलोपर्युदङ्गुरवमव
 स्थितान्प्रददिरागीकृत्य कृतांजलिर्दक्षिणां दि
 शं मवलोकयन्मस्योक्तेन दानार इत्यादिताम्रैः
 कक्षयेन पितृभ्यो वरान्प्रार्थयेत् तच्च दानारो
 नोभिर्वर्द्धतां वेदाः संततिरेव च श्रद्धाचनो माव्य

नि. आ. गमद्वहुदेयंचनोस्तिवह अन्नंचनोवहुभवेदति

७१ प्यींश्रलमेमहि याचिन्नारःअनःसंतुमाचया
चिष्मकंचनेतिः साक्षात्पितृणां प्रतिवचना
संभवादिजैरेवमस्त्विनिप्रत्युक्ते आयुःप्रज्ञांध
नंविद्यान्स्वर्गमाप्तंस्त्वानिच प्रयच्छंततप्या
राज्यंप्रीतान्दृष्ट्वां पितामहाइतिजापित्वाविप्रद
तं कुलमांस्तनगृहीत्वा शीरसिधारयेत् ततः
स्तान्मृदुश्वासनेष्टूपवेश्यतांबूलाकर्पूरादिप्र
दायचरणासंवाहनादिनापरिचर्य अथमेसफ
लंजन्मभक्त्यादाभिवाहनात् अथमेवंशाजाः
सर्वेयानाबोनुग्रहादिवं पात्रणाकादिदानेन
क्लेशितायुयमीदृशः तंक्लेशमिहसंजातंविस्म
त्यक्षतमहर्षेति संप्राप्य जानुभ्यामवनिगत्वा

प्रणित्यविसर्जयेत् आसीमांनमनुव्रज्यानिव
 तेनानुमोदितः ततः प्राचीनावीनीदक्षिराभि
 मुखो गंभीरास्वपुडपिंडान्प्राक्षिपेत् अग्नौवाग्ना
 सेत् विप्रायवा दद्याद्भामजवाप्राशयेत् विकि
 रस्यभूमुत्तरेष्टेसहप्रतिपत्तिः स्मृतिश्च पिंडा
 स्तुगोत्रविप्रेभ्य दद्यादग्नौ जलेपि वा आद्रेष्वे ॥ १ ॥ तीर्थ
 वप्रक्षिप्येदक्षिरौगमुखः विकिरंतु सदोष्टिष्टेः
 सहैव प्रतिपादयेत् पत्तिव्रता धर्मपत्नी पितृषु
 जननपरा मध्यमं पिंडं मश्रीयादुत्तस्तान्तरुता
 र्थिनी आयुषां तं सतं विधाय शोभे धासमान्वि
 तं धन्वंतं प्रजावंतं धार्मिकं सान्विकंतया य
 ज्ञोपवीनी हस्ताभ्यां प्राङ्मुख्या हस्तयोर्न्यसेत्
 आधत्तपितरोगर्भमिति प्राश्नीत सान्नतः आ

नि. आ.

७२

धनपित्तवोगांभकुमारंपुष्करस्नं यथेहपु
र्वेसिन् इतिप्राशनमंत्रः यिंडप्रतिपत्तेरनंतरं
छिष्टं सर्ववर्णैः संशोध्य क्वापि शुचिदेशे भूमे
रत्तं निखननीयं यस्य तु संपत्तिमतः प्राप्नुयस्व
लव्या निरिक्तमपि क्षीष्टेष्टबंधुजनभोजनाप्य
गृहं भवेत्तेनास्तसमयसमयादुपरित्तु छिष्टं सं
शोध्यनीयं तावत्कालं प्राप्नु देशस्थितैरुच्छि
ष्टैरसंस्कृतप्रमीनानां नृभिः स्यादिति स्मरणा
तद्यथा प्राप्नुान्नान्यासनीयानि दुच्छिष्टान्या
दिनदयात् सवेतैवैस्वधाधारास्ताः पिवंत्य
रुतोदकाः ततः प्राप्नु शेषपाकेन वैभवेवं भू
तवल्यादिकं नित्यं प्राप्नु च नित्यं हुतशेषभाजी
स्यात् तस्मिन्दिने नित्यं प्राप्नु न कार्यमित्यन्ये

व

सात्त्विकस्तु प्रागेवष्टयकृपाकेनैवैश्वदेवंतिर्वर्त्यश्वा
 हमारभेत् सन्निश्च तन्नोतिन्यक्रियाकृत्वाभोज
 येच्चनप्यापिन्दुन् ततः सदंनं भुजीत सहभृत्या
 दिभिर्तदः यजमानस्तु पिन्दुसेवितादन्यदन्नं न
 भुजीत न चैवोपत्तसेदिति नियमः यदा तदन्नं वि
 द्यते तदापि भोजनस्यावश्यकत्वात् सर्वमेव पित्त
 सेवितां किंचिद्विदादायावश्यभोक्तव्यमेव ए
 कादश्यादौ ज्ञातव्यमित्येके यदा तत्कालविशेषेण
 च विशेषानिवेधस्तदानीमपि तात्पित्तसेवितां भो
 क्तव्यं रागतप्राप्तस्यैव निवेधविषयत्वात् ये
 न व्रतवशान्यांसादिपदार्थानां त्यागः ततस्ते
 नापि श्राद्धावशिष्टास्ते भोक्तव्या एव तेषां वै
 धत्वेन व्रतहानिकरत्वं नोती स्मृतिश्च मांसा

नि. आ.

७३

सनस्यैवेधत्वात्तत्रतच्युतिरश्रुतामिति आ
गिन्योवांधवाः पूज्याश्चाद्वेषुचसेदेवहि दा
रिद्रोपहतादीनाधिनांगश्चाधिकांगुलि
दृष्याज्ञाताविरक्तव्याधिभारप्रपीडिताः ए
तेभोजनमहंतिभोक्तुसर्वत्रसर्वदा वांदिमाग
धस्तृताश्रितौर्ध्वत्रिकविदस्तथा अलछला
भाश्चाद्वेषुनाशयन्तिमहद्यशः तन्नोपिविभ
क्तव्याःस्वकुटुंबंविभज्यन्तेति तस्यावांध
वाःश्रोत्रियातीत्याःगुरीनोतिद्यप्यश्रये
दद्याद्विरंशयवासांसित्तैषामप्यनुरूपान्तः दा
तुभोक्तुनियमास्तुपुरारणेदर्शिताः पुनर्नो
जनमध्वानंभाराध्ययनमैषुनं दावंप्रतिप्रै प्र
तिहोमश्चाद्वेषुत्सप्तवर्जयेत् पाठांतरं दि
हो

वा स्वप्नं च कलहं च ध्यायं च प्रनिग्रहं आह
 कृष्णभुजो वसवसर्वमेतद्विजवर्जयेत् आह भक्तं
 प्रायश्चित्तं दशकृत्वः पितृदाया योगाय त्रीं आ
 ह भुजिजः ततः संध्यामुपासीत जपे च जुहु
 ६ = यात्रैपि आह फलमाह हारीतः दत्त्वा तेन वि
 धातेन लाभते चतुरोवरान धनमन्त्रेण सत्तान्वा
 युर्ददते पितरोऽपि यदि तु चोत्तजादिदिपितृ
 कः आह कुर्यान्निदावेष्टे देविकत्तं त्रेरा कृत्वा
 पितृदिजे द्वौ पितरोऽपि नामह द्वौ पितृनामहो
 प्रापिनामह दिजे द्वौ प्रापिनामहो प्रकल्प्यामु
 कगोत्रयोरमुकशर्मरगोरस्मान्पित्रोरिदमा
 सनामित्याद्येकी कस्मिन्नाधिसृजते द्वौ दानुद्दिश्य
 सनावाह्नार्चनगंधार्घदानाति कुर्यात् मा

नि. आ. नाम होतु न विशेषः सकलकारकसंप्रतिपत्ते
 १४ रगतो कसामपितंत्रे रानिर्वर्त्य पूर्ववद्वोषावुद्दि
 श्रेयैकैवापि डंदद्यात् शेषसमानामीति इति श्री
 हेमाद्रिकृतम्नामपद्धतौ पार्वराविधिः अथ
 यथा कथंचित्पार्वराविधिः तद्यथा अनेक
 पात्रं संपत्तावेकमेव विजमुपमुपवेश्य वैश्वदेव
 स्थाने केवलमासनमेव संस्थाप्य तत्र मनसैव
 विश्वान् देवान् ध्यायन्नावाहनादिकृत्वा पितृपि
 तामहप्रपितामहानां मानामहप्रमानामह
 रप्रमानामहानां च सपत्नीकानां मेकत्रैवासनं
 दत्त्वा एकस्मिन्नेव दिजे षडर्चां गांधपुष्पादीनि
 प्रदाय वैश्वदेविकासनस्य पुरतः पात्रपरिविष्टम
 नं विश्वान् देवान् उद्दिश्य त्यक्त्वा ब्राह्मणपुरतः प

रि विष्टमन्नं मनसैव योऽविभज्य षट्पुरुषा
 नुद्दिश्यन्त्यक्ता वैश्वदेविकमन्नमग्नौ प्रोश्यन्ना
 ह्मचारिणो वा दत्त्वा ब्राह्मणां संभोज्य षट्पापिंडानि
 रुप्य विधि वधूः स मापयोदति स्मृतिश्च पि
 ता भुक्ते विजकरे मुखे भुक्ते पिता महः प्रापि
 ता महस्तु नालु स्मृः कोऽमाना महस्ततः प्रमा
 ना महस्तु हृदये दृष्टो नाभो च संस्थितः इति
 एकस्याप्यनुकल्प ब्राह्मणा स्यातामै वैश्वदेवि
 कस्थाने पि नृस्थाने च आसनेष्वपि विप्रति
 ती धान्दमै वैद्वन्निवेश्य देवैस्तथाः क्रियन्तां पि
 न्द आग्नेताणां क्रियन्तामित्यादि प्रैषानुप्रेष सं
 युक्तं कृष्यं विधानं विधाय देवपित्रं च तत्कृतम
 न्नयन्ना न गिहरे पात्र लक्षणवतो पित्राः सति तत्र

आ

वि=

नि. प्रा. नीत्वातेभ्यं पादयेत् अनतिदूरस्थविप्राभावे
 ७५ नृनदन्नमग्नावपूडवातिपेत् गवैवा दद्यात्
 यद्वाग्नौ करणमंत्रं कृत्वा भाजनं स्मृतं च
 तप्यंतेन शब्देन देवान्पितृभ्योऽपि श्रयं त्यक्त्वा
 पूर्ववद्विनियुंज्यात् अग्न्यलाभपत्यपरिग्रह
 पत्नीरजोदर्शनपत्नीविरहविदेशगमनदेश
 कालविष्वचंद्रसूर्योपरागव्यापद्भोज्यब्राह्मण
 लाभजानकर्मतीर्थादिषु स्त्रीवालवृद्धप्रहीतो
 क्षान्नाग्निभिश्च श्राद्धमामात्रेण विधीयं न च
 लब्धव्रीतकार्या तरार्षं निपन्नेर्यथा कथं विद
 मिसंभवे अवश्यममावास्या श्राद्धं सांवत्सरी
 कं श्राद्धं द्वादिव्यतिरेकेणापक्ते त्रैवान्त्रेन संपाद्यं
 तथा प्रातुलोभाग्निनेयस्य स्वस्ती सोमातुला

स्यच श्वशुरस्यगुरोश्चैवसरव्युर्मतिमहस्यच
 एतेषां चैवयोषिधः स्वसुमन्तिपिठस्तथा आ
 द्रमामं प्रकर्तव्यमिति वेदविदां स्थितिः आम्
 आद्रविशेषमाह व्यासः आम् आद्रं कर्तव्यं वि
 धिनां पार्वरी ननु सिद्धन्तपुरुषाहाराद्येयमामं
 चतुर्गुणं यन्मदद्यात्तेनैव हस्तेनोकरां भवेत्
 विधिः समग्रपूर्वाक्तं पिंडास्तेनैव वाप्यथ गृह
 याकोष्ठे ते रत्नैः सक्तुमिः पायसेन वा सधूद्रास्तु
 सदापार्ष्णी न विधिना कृतपकाले मंत्रहीनं नामग्नि
 र्वासां नैराम आद्रमेव कुर्युः तेषां पक्वानदानेन
 हादोयश्रवणात् सधूद्रलक्षणा माह संस्कृत्यां
 नृशरद्रायां शूद्रशूद्रसमुद्भवः स्वकर्मनिरतश्चै
 व सधूद्रः संप्रकीर्त्तिनः आम्मासंभवेत् सर्वेषां

नि. आ. हेमश्राङ्गमाह व्यासः ध्यात्वाभावेहिजाभावे
 ७६ प्रयासोपुत्रजन्मनि हेमश्राङ्गप्रकुर्वीतियस्यभार्या
 रजस्वला अत्राप्यामश्राङ्गोक्ताविशेषाः यथा
 सरवंजुषधुंत्तप्तास्थेत्पादीनां नष्टकार्यलो
 पा= कान्तिवृत्तिरवगन्तव्या हिमालाभेतुकर्तव्यामु
 त्तं ब्रह्मपुराणो नृणां विवागवेदद्यात्पिंडान्वा
 प्यप्यनिर्वपेत् निलोदकौपित्वापितर्पयेत्
 स्नानपूर्वकं आग्निनावाहयेत्कादंश्राङ्गकाले
 समागते तस्मिन्नुपवसेदहिजयेद्वाश्राङ्गसहि
 नां ऊर्ध्ववाहुर्मन्त्रकेशोरुदेवाहूतिराणामुखः
 सकलश्राङ्गसंपादनासामर्थ्येन शक्त्या
 नुष्ठानं विधायास्य श्राङ्गस्य कलांगं सिद्धिरिति
 तिभवंतो ब्रुवन्ति निमन्त्रितवाह्मणान्वाचये

न तैश्चास्तसकलांगसिद्धिरस्य श्राद्धस्येति व
 त्तव्यं विस्तृतपार्वरगोनुष्ठानासंभवे संकल्पः
 श्राद्धं कुर्यान्न नन्प्रकारमाह व्यासः संकल्पंते
 यदा कुर्यान्न कुर्यात्स्थानपूरां नावाहनं ना
 ग्नौ करणानापिंडान्विकिरनच अत्रावाहनं
 त्रस्यैव निवेद्यो नावाह्यस्वरूपस्य तदभावे
 देवपितृसंबंधाभावान्न नन श्राद्धमुक्तगोमित्या
 युक्तामुक्तमावाहयामीति नामैवोच्चार्यवाह
 नं कुर्यान्न शूद्रेणाया श्राद्धं कर्तव्यं नदगुष्ठा
 नं प्रकारस्तु भाविष्यपुराणो दर्शितः धर्मस्यैव
 धर्मज्ञायदिशूद्राः प्रकुर्वीति अग्नौ करणमंत्र
 अनमस्कारो विधीयते आवाहनादिकर्तव्यं य
 थाशूद्रेण न शूरा देवानां देवनाम्ना पितॄणां
 त

नि. प्रा. नामगोत्रतः पिंडाश्रनिर्वयेहीरनामतोगोत्र
 ७७ नस्तथा नमस्कारेनमः इतिशब्दः अग्रयेक
 व्यावाहनायनमः सोम्यापिष्टमनेनमः अ
 ग्नौकरणाइत्युपलक्षणां अन्यत्राप्येवमेवाप्य
 मंत्र नथाशूद्रप्रकृत्यमन्त्र्यपरारोऽदिष्टं
 नमस्कारेणामंत्रेणपंचयज्ञान्नहापयेदिति अयं
 यंत्रःशूद्रस्यान्यानिवृत्त्याविधीयते अतएवा
 स्यमंत्रांतरानिवृत्तिमन्त्र्यपरारोसहिता सर्व
 आहुप्रकर्तव्यंशूद्रेणाप्येवमेवतु मंत्रवर्जं हि
 शूद्रस्यसर्वकर्मविधीयते एवमेवपार्वराविधि
 नैवामन्त्रशूद्राणांगोत्रस्याविद्यमान्वाहिनोत्त
 न्नविषयं गात्रतइत्येतद्वित्तमर्हअथवासवीः
 प्रजाःकाश्यपइतिश्रुते सर्वेषामेवशूद्राणां

काश्यपं गोत्रं भवितुमर्हति अथ एव व्याख्या
 न गोत्रनारोकाश्यप इति आमान्नस्याप्यसंभ
 वे हेमश्राद्धं कार्यं नावन्नश्रुत्तर्गुणां यावन्नाहिरुपे
 नभ्यते नप्यामरीचिः आमान्नस्याप्यभावे तु
 श्राद्धकर्त्तव्यं बुद्धिमान् धान्यान्नतर्गुरोनेव हि
 ररायेन सूरुचिवा आमश्राद्धे यावदेकस्मै ब्रा
 ह्मणाय दीयते धान्यं नावन्नावन्नतर्गुरां याव
 न्नाहिररायेन लभ्यते नावदेवैकैकस्मै ब्राह्मणाय
 हेमश्राद्धं देयमित्यर्थः ३ हशक्तिनारम्यालोच
 नया श्राद्धं धान्ये द्वे गुरायादिपक्षाः प्रणिपादिताः
 धर्मस्त्वाह आमं तर्गुणां प्रोक्तं हेमश्राद्धे च तर्
 गुणां अन्नाभावे हि जानीनां ब्राह्मणविशेषतः
 एकैकब्राह्मणान्नमिषया पान्नासिद्धिर्मेघं धा

नि. आ. न्यंयावृत्तालभ्यतेता वच्चतुर्गुरां हेमैकैकस्मेव
 ७८ हिराण्येदमित्यर्थः द्विर्गुरा घान्याद्विर्गुरां हे
 मप्रदेयमित्युक्तं भवति भाविष्योत्तरे अत्राभा
 वेधिजाभावेप्रवासेषु पुत्रजन्मानि हेमश्चाङ्ग्रा
 हेचैव नयास्त्रीशूद्रयोरपि हेमश्चाङ्गस्य क्वचि
 दपवादः षट्त्रिंशन्मते अत्राभावेधिजाभावे
 प्रवासेपुत्रजन्मानि हेमश्चाङ्गप्रकुर्वीक्यायिन्वा
 दयेहानि ३८ स्मृत्यन्तरेपुंराणां नरेषु च य
 त्रामश्चाङ्गं विहितं तत्रापि हेमश्चाङ्गं विधीयमा
 नमामद्व्यासं भवएवेति व्याख्येयं शूद्रश्चाङ्गे
 प्रगृहीतं घान्यं नित्यं नैमिन्तिकेन विनियोग्य
 मित्यभिधायोक्तं षट्त्रिंशन्मते हिरण्यं तत्तु
 नः श्चाङ्गे गृहीतं नैव दुष्यति नैतानि न्यक्रि।

त्रतः

पाः कार्यः हिरांयं पूनमुच्यते यजमानस्या
 सामर्थ्ये गुणतरकायं निरापत्तौ च पुत्रः शिष्यो
 वर्त्विगादिवाभ्राह्मं कुर्यात् तत्रामुकगोत्राया
 मुकशर्मणे यजमानतः पित्रस्वधेत्युक्त्वा वहिर्वि
 थिंडुस्त्रापनं यजमानेनातु - त्रकुत्रावस्थिते
 न शुचिता इदमस्मात्पितृ इत्यादित्यागः का
 र्यं इति विशेषो वगंतव्यः इति हेमाद्रिकृत
 भ्राह्मपुत्रतौ यथा कथंचित्पार्वराविधिः अ
 यसांवत्सरिकभ्राह्मं तत्र जान्तृकस्यः पितुः
 पितृगारास्थस्य कुर्यात्पार्वरावत्सुतः प्रत्य
 वंदं प्रतिमासं च विधिर्ज्ञेयः सनातनः पितृग
 रास्थस्य कृतसपिंडीकरणास्य पितुः प्रत्यवंदं
 प्रति संवत्सरं प्रतिमासं च मृताहेतुपार्वरावत्सुतः

नि.श्रा. श्राद्धं कर्त्तु एव सनातनश्रावश्यको वि
 ७८ धिरित्यर्थः प्राप्तिमासंचेति संपिंडीकरणाद्
 द्युप्रपथमसंवत्सररेतान्येव पुनः कुर्यात्तिति उ
 नर्विहितानुसासिकाभिप्रायेण नन्वास्मि
 न्चचापित्तरित्येकवचनादेकोदेशः पार्व
 शावदित्यनिदेशादनेकोदेशश्चावगम्यते
 तदेवं संदेहे कुतो नोत्सर्गः दशविंशत्यात्रयो
 देशसंपिंडीकरणोक्तने इति व्यासवचनेति स्मयः ना
 ननु संवत्सरिके पितृश्राद्धे मातामहश्राद्ध
 मापि कुतो नोत्क्रियते, इच्छ, साधारणो ह्यमा
 वास्यादिकालः पितृणां मातामहानां च श्रा
 द्दस्य याज्ञवल्क्येनोक्तः श्राद्धकालो प्रकीर्ति
 ता इति सामान्येनोक्तोः अथामुक्ता श्राद्ध

दि=

काल इत्येवंविशेषतो वक्ष्यते युगपश्चात्सौत्रे
 यः वैश्वदेविकानंत्रोपदेशात्कालेकं विहितं
 ततो भवति तेन पार्वरोपित्रादिश्राद्धे क्रियमा
 नोमानामहादिश्राद्धमपि क्रियते मृताहा
 नुष्ठेयसांवत्सरिकेत्वायुषो नियन्तापरिमा
 रान्वाभावान्मृताहे कत्वा भावे यो यस्य मृ
 ताहः स तस्य श्राद्धाया साधारणकाल इति
 नापि नृश्राद्धे मानामहाष्टुद्देशः ननु वयं पितृ
 श्राद्धं त्वसामान्यतो दृष्टात्कोलसाधारणया ह
 मानामहाष्टुद्देशं ब्रूमः किंतु पित्रो यत्र पूज्यं
 ते तत्र मानामहाष्टुर्वंमिति वचनात् न साधा
 रणकालिकश्राद्धविषयत्वादस्य वचनस्य
 ननु साधारणकालेपित्रादिश्राद्धवन्माना

नि. प्रा. महादिश्राद्धस्यापिकालसाधारण्येनैव प्राप्ता
 ८० त्वादनर्थकं वचनं स्यात् अमावास्यालश्रुत्येनैव प्राद्वकाः
 किं देवत्यस्य प्राद्वकालश्रुत्यपेक्षितपितृमु
 श्वत्वात्पितृदेवत्यस्येति ज्ञातेनावनाशा
 स्वार्य्यार्थवसानं माभूदित्येन दर्प्यत्वाच्च न
 स्य ननु कथं ज्ञायते साधारणा कालिकप्राद्व
 विषयमिदं वचनं पुनरसाधारणा कालिक
 सावत्सरिकादिविषयमपीति असाधारणा
 कालिकत्वविरोधादेव ब्रूमः ददाहिमात्ताम
 हप्राद्वेपि त्रियमाणे साधारणे कालिकत्व
 मेव भवेत् तस्मात्ततो हेतुत्वाभावात्पितृसां
 वत्सरिकेन मातृमासाद्युद्देशादिति स्थितं न
 नुत्तर्हि पितृमहाद्युद्देशः सप्तमी केन श्रुत्येव

चमाताद्युद्देशोपिनस्यात् नैवत्रयाराणं पित्रादी
नांपिंडन्नात्कस्मरणात् पिंडशब्दस्यचश्राद्धो
पलक्षरापरंत्यात्पितामहाद्युद्देशः ननुतर्हिपि
तामहात्परेषांत्रयाराणामपिलेपभात्काड्डे
शैःस्यात् ननेषांमनुद्दिष्टानामेवलेपता
त्कादनुद्देशः षडुक्तंपितुःसांवत्सरिकेमा
त्राद्युद्देशो नमस्यादिति तदिष्टमेवनहि
पितुःसांवत्सरिकेसपत्नीकेभ्य इत्येवमुद्देशः
क्रियतेनदेवंपार्वरावदित्यनेकोद्दिश्यत्वेउ
क्तोपितुःरित्येकत्वस्याविवादितत्वेजातेपितृ
शब्दस्यपित्रा घनेकोपलक्षरात्त्वोच्छित्तेदप्रति
वत्स्यान्नयोद्देशा इतिव्यासवचनेनपित्रादित्रय
नियमेसतिपितुःपितृगणस्येत्यस्यवच-

नि.प्रा. नस्यपितृमृताहेपित्रादीनां त्रयाणां सुत
 ८१ प्राङ्मुख्यदिन्येवं विधार्थे निव्यन्नः पितुर्ग
 तस्य देवत्वमोरसस्य त्रिपौरुषमिति पारस्क
 रवचनमपि पितुः सावत्सरिकप्राङ्मुख्यमात्रम्
 हप्राङ्मुख्यार्यानि त्रिपौरुषमित्यस्य मात्राम्
 हादिपरिसंख्याप्यत्वात् ननु संख्याप्यत्वे प्रा
 णवाधान्न त्रयस्यो दोषाः प्रसज्येय इति त्रिपौ
 रुषत्वप्राप्त्यर्थं वचनोपरिसंख्याप्यमेवेदं
 पूर्वषट्देवतपार्वराणां निदेशानः पित्रादित्रे
 यमात्रामेहादित्रयस्य च प्राप्तेत्वात् प्राप्ते पुन
 र्वचनं परिसंख्याप्यमिति न्यायात् परिसंख्ये
 वेति निश्चीयते ननु सावत्सरिकमेकोद्दिष्टं
 पार्वरांचेति विरुद्धात्तां व्यवस्थार्थमोरसस्य

त्रिषोरुषामिति वचनमस्तु अस्तु नाम न
 व्यापिय त्रिषोरुषं तदौ सस्ये निविद्यो त्रि
 षोरुषानुवादस्य प्राप्तिर्यत्कत्वात् अन्य
 यच्च विशेषगुरास्य मुख्यत्वात् न माना महादि
 व्यावृत्ती सिद्धे श्रोद्देश्यगतत्वाद् विवक्षितं १
 विशेषणमिति चेत् न विशेषणं विवक्षा
 यां वाक्यमेवार्थकं स्यात् न नत्र विशेषण
 विवक्षायत्र विशेषणत्वेनावगम्यमानस्यैवो
 द्देश्यत्वकल्पनयोद्देश्यापर्यवसानं परिहृ
 यमन्यस्य तदभावकल्पनया विवक्षितं यथा
 वार्त्तद्वीषोर्ममावास्यामनुच्येते इत्यन्यत्र य
 दाद्यनिवपंभिन्नोद्देशोपादकमिनीयस्योभ
 यंहविराकात्यायनवचनेन चायमर्थः स्पष्ट

नि. प्रा. मवनिर्सीति: यथापित्रोर्हृताहभेदेयितुः

८२

सांवत्सरिके सपत्नीकेभ्यश्चन्येवंप्रकारको
मात्राद्युद्देशो न क्रियते न प्याहृताहैकोपि
न कार्यः किंतर्हियत्रपितरोः क्रमेणामरा
पृथक्साहवादाहस्तत्रमरात्रमेराप्राहुं
यत्रतुपित्रोरेककाले मरांमरापौर्वाप
यीनिर्द्धाररावान्तत्रैकमेवपाकंकृत्वामुख्यत्वा
त्सर्वपितरनंतरंमातुःप्राहुंकर्तव्यं यत्रतुमा
त्रापृथक्क्रियामन्वारोहराकृतंतत्रसांवत्सरि
नवप्राहुंचैकमेवपाकंकृत्वाप्रधानात्पूर्वा
गकलापनंत्रेणानिर्वर्त्यविश्वदेविकमपितंत्रेण
कृत्वाप्रथमंपित्रेयप्रात्मान्प्राहुंकृत्वाप्रा
त्यांगकलापमपिनंत्रेणकुर्यात् यत्रमात्रा

श्राद्धः

भर्तृचित्त्वामन्वारो ह्यग्रांशुतं नत्रापि सांवत्सरिकेन वश्राद्धे चैकमेव पाकं विधाय प्रधावत्सैर्वीगकलापं नत्रेणानिर्वर्त्यैकैकस्मिन्पिंडे पितरं मानरं चोद्दिश्यामुकस्मै म्रमुकस्यै चोत्तिरसमानेन कृत्वा नरांगकलापमपि नत्रेण कुर्यात् पुनरनेकाभिर्मन्त्रभिः पृथक् कृत्वा रोहरां कृत्वा नत्रजनन्यासूक्तमेव इतरासांपूर्वी नरांगवैश्वदेविक नत्रनयाज्येष्टादि क्रमेणोपवृष्य वरुष्या विषन्तश्राद्धसमयमेव श्राद्धं कुर्यात् भ्रात्रादिसावत्सरिकश्राद्धदिनैकत्वे दोषकोपं पूर्वकस्य मृतस्योद्दितीयस्य ततः पुनः तृतीयस्य ततश्चैव संनिपात्तेष्वयं क्रमः यासां रोहरां कुर्याद्द्विर्वाश्रित्यापत्तिवत्ता ताम्भ्याम्

नि. आ. निसंप्राप्तेष्ट्यकृपिंदेनियोजयेत् एवमेवपाकं
 ८३ कृत्वाक्रममररोमराक्रमेरायुगपन्मररोज्ये
 ष्टादिष्ट्यकृष्ट्यगनेकानिआह्रानिकुर्यात् न
 हुक्तं एककालिगतासूनांवहूनामप्यवाह
 योः तन्त्रेराश्रवरांकृत्वाआह्रकुर्यात्पृथक्
 पृथक् पूर्वकस्यमृतस्यादौद्वितीयस्यततः
 पुनः तृतीयस्यततो ज्येष्ठक्रमेरायुगपमृ
 तौ श्रवरागमन्नपाकः यन्नुवचनंनैकआ
 ह्रव्यंकुर्यात्समानेहानिकुत्रचिदिन्नित्देक
 निमित्तकआह्रावृत्तिविषयं नैकस्मिन्नह
 निनातानिनिमित्तानैकआह्रविधौनविरोधः
 एवमुक्तव्यवस्थयामृताहेश्राह्रमवश्यं
 कर्तव्यं जसवरेण्यथादिप्रीजंनप्रतिरोह

नि तथा च तद्भवेत्तैषां यथा च स्यान्मृता ह
 मि इति स्मरणात् न च पार्वरावत्कार्यमित्ये
 के एकोद्विष्टविधिनाविधेयमित्यपरे
 वक्रातिपरिगृहीतत्वान्निबंधकाराणा
 मपि पार्वरा यत्तयान्तिवदृश्यते स्मृत्यंने
 रेत्वेकोद्विष्टपार्वराविषयभेदे व्यवस्थापि
 ते प्रत्यब्दपार्वरा नैव विधिना द्वित्रैरसौ
 कुर्यान्नामिनेकोद्विष्टसुनादशेति सन्या
 सिनानुत्तयाह पार्वरा मेव कार्यमित्याह प्र
 चेत्तः एकोद्विष्टयनेनास्ति त्रिदंजग्रहणादि
 ह सपिंडीकरणाभावान्नस्योक्तः पार्वरा
 विधिः युक्तंचैनत् आतिद्वैधेन पत्रस्या
 नत्रधर्मावुमौ स्मृतौ आतिद्वैधेन विद्वत्

नि.प्रा.कल्पनीयः पृथक् पृथक् कुशनिस्मरणात्

८४ मातृ मृताहप्राद्विष्येवमेव व्यवस्थावगंतव्या

उक्तं हि प्रत्यक्षं यो यथा कुर्यात् पुत्रः पितॄं
सदा द्विजः तथैव मातृवक्तव्यं पारं त्वन् व
देववा पितृपत्नी पितृव्यपत्नी भ्रातृजन्य
नीमातृस्वसृपितृस्वसृभगिनी भागिनेयो
याध्यायश्च श्रुतश्च श्रुतश्च रुमातृलमातृला
नीजामातृदुहितृस्वमिस्वस्विसंवंधिद्रव्यद
शिष्यपात्र्यर्त्विजामपुत्राणां प्रीत्या न पुत्रव
नामप्येकोद्विष्टमेव कार्यं अमावास्यायां
प्रेतपक्षे वा मृजानां नेषां अपि पार्वरा मेव
वा कृतविवाहानां द्विजानि स्त्रीणां समं
कमेव प्राद्वं अयरिराजितानां नृणां संश्रु

प्राद्वं

^{ते}
 स्पचा मंत्रक वेदेवमेकोद्विष्टुपार्वरायोर्वि
 षयव्यवस्था यद्वायेनास्यपितरोयान्नायेन
 यान्नाः पिनामहः तेनययान्नसनांमांगति
 नगच्छन्नुद्व्यनीतिस्मरणात्पूर्वपुरुषानु
 सारेणापार्वरायोकोद्विष्टुविदध्यान् विभक्तै
 लुष्टयक्कार्यप्रतिसंवन्त्सरादिकं एकेनैवा
 विभक्तेन कृते सर्वस्तनकृतं तत्रदेशकाला
 दिष्टवन्त्संकीर्त्यत्रमुक्तागोत्राणाममुक्ता
 म्मराणामस्मत्पितृपिनामहप्रपिनामहानां
 वसुक्तादिरूपाणां सदैवसपिंडसावन्त्सरि
 कं श्राद्धपार्वरायेनविधिनायुष्मदनुज्ञयाक
 रिष्यइतिष्टुपितरंपिनामहंप्रपिनामहं
 वोद्विष्टुपार्वरावन्त्सर्वकुर्यान् स्वगोत्राद्

श्वः

नि. आ. श्यनेनारीत्यादिभर्तृगोत्रेणादानव्यामिनि
 ८५ दृश्यते पितृगोत्रं समुत्पन्नकुर्याद्भिर्गो
 त्रतश्चान्यादिनापितृगोत्रेणैवदानव्यामिनि
 वाप्यवगम्यते तदेवप्रतिपत्तावासुरादिवि
 बाहूपरिणीतायाः पितृभर्तृगोत्रयोर्विकल्पे
 प्राप्तेयेनास्यपितरोयान्ता इत्यादिनावंशप
 रंपरानुसाराद्यवस्था मातुः सपिंडीकरणाम
 पिक्वचित्पिनामह्यादिभिः सार्द्धं क्रिते क्वचित्प
 न्यासह क्वचिन्मान्नामहेनसह तत्रनेषुमे
 नकेनापिसहतस्याः सपिंडीकृतोपिसांवत्स
 रिकमष्टकासुष्टुद्रौगायायांतुपार्वणं प्राद्रं
 पिनामह्यादिभिरेवसहकार्यमिति विज्ञानैश्च
 रः तच्च अमुकगोत्राणाममुकदानामस्य

न्मान्प्रपितामहीप्रपितामहीनावस्करुद्रादि
 त्तरूपाणामितिष्टयायां अमुकगोत्रायां अ
 मुकदाया अस्मन्मान्तरस्मात्प्रपितामहा अ
 स्मत्प्रपितामहा इत्यन्तय्यासनयोः अमुक
 गोत्राममुकदायामुकन्मान्तरमस्मात्प्रपिताम
 हीमस्मत्प्रपितामहीमित्यावाहने अमुक
 गोत्राये अमुकदाये अस्मत्मान्त्रे अस्मात्प्रपिता
 महेरस्मत्प्रपितामहे इति प्रतिपादेन अमुकगोत्रे अ
 मुकदे अस्मन्मान्तरमस्मात्प्रपितामहि अस्मत्प्रपिता
 महि इति पिंडदाने यासामुद्दिष्ट तासामन्तर्यमस्ति इति
 प्रार्थने विशेषः तमोवः पितर इत्यादि अन्तरपितरः
 उग्रान्तस्त्वापितृन् हविषे अन्नवे प्रायंत नः पितरः ये च ह
 पितरः अघोराः पितरः स्वधास्तर्पयन्मे पितृन् इत्यादि
 मातृशब्दैस्पोहोतकार्यः पितृशब्दै

नि. आ. स्यान्नसपिंडीकृतप्रमीतमात्रवाचकत्वेनमात्रादिप्रकाशे
 ८६ नेपिशक्तत्वात् तत्रापिपुनाविशेषमाह मातुः सहगमा
 नेरुते सर्वपित्रासहसापिंड्यं पश्चात्पितृनाम ह्यादिभिः
 सह तद्वितेपितृनाम ह्यादिपार्वरांसहाधिकारत्वात् अ
 न्वयकासुतर्पणोचमान् पार्वरांसहाधिकारत्वात् अथनि
 त्वाद्वा पारस्करः अन्त्यह्नियश्चाद्रुतन्नित्यमितिकी
 र्तिनं वैश्वदेवविहीनंतदशक्ताबुदकेनतु अशक्तावन्न
 संपत्ताबुदकेनतर्पणमात्रं कुर्यात् मातुः कुडियः कुर्याद्
 हरहश्चाद्रुमन्नाद्येनोदकेनवा पितृनुद्दिश्यविप्रांस्तु
 भोजायद्विप्रमेववा नामंत्राणां होमं नानाहानंतवि
 सर्जनं नपिंडुदानं विकिरंतदद्यादन्नददिराणां आ
 मंत्राणां निमंत्राणां होमः अमोकराणां आवाहनंसमं
 त्रकप्रतिनिध्यात्तेनेतरत् विसर्जनमापिसमंत्रक

त्वः
 मेवनमस्कारैर्विसर्जयेदिति वक्ष्यमाणत्वात् तत्तद्वत्पुरुष
 कंतेयमनर्घ्यसाक्षमेव वा ब्रह्मचर्यादिहीनं च स्वधावाचन
 वर्जितं सपत्नीकास्त्रयः पित्रादयः सपत्नीकास्त्रयोमाता
 महादय इत्येवमत्र यद्वत्पुरुषाः पार्वशावदिति वक्ष्यमाण
 त्वाच्च ते च द्विजानेकत्वे यस्यासंभवं द्विजेषु निवेश्याः
 द्विजैकत्वे त्वेकस्मिन्नेव यदपि निवेश्याः अर्घविधिप्र
 तियद्यथोर्घ्याचारं व्यवस्था स्वधावाचनमक्षप्यादे
 रुत्तरतंत्रस्योपलक्षणां अन्नाभावे तु कर्तव्यं शाकम्
 लफलैरपि यदन्नः पुरुषस्तस्यान्नित्यभ्राष्ट्रतदन्न
 कं विधिः पार्वशावद्विप्रानयुग्मानुपवेशयेत् याद्य
 कृत्वा सतंदत्वा गंधाद्यैरभिपूज्य च संभोज्य दक्षिणां
 दत्वा नमस्कारैर्विसर्जयेत् दक्षिणा विधिप्रतिषेध
 योरप्याचारो नुसर्तव्यः नमस्कारैरिति पितृदत्ति

वे

नि. आ. सज्यामितमः मानामहान्विसर्ज्यामितमः
 ८७ इति विसर्जयेत् भोक्तृभोज्याद्यसंपत्ताबुद्ध्यान्त्रं
 स्वशक्तितः षोढाविभज्यमनसा पित्तगुद्विष
 त्तन्यजेत् वेदतत्त्वार्थविद्वेषेन द्विजायोपपाद
 येत् उद्धृत्यान्त्रत्यागश्चैवं एकस्मित्यान्त्रेयथा
 सिद्धिं मन्त्रं सर्वप्रकारमुद्धृत्य षोढाविभज्यदत्ति
 राहस्तेन सतिलकुशमादाय सव्यहस्तेन पान्त्रं
 संस्पृश्य इदमन्त्रममुकगोत्रेभ्यः अस्मान् पित्त
 पितामहप्रपितामहेभ्यः अमुकामुकशर्मभ्यः
 सपत्नीकेभ्यस्तथा अमुकगोत्रेभ्योऽस्मन्माता
 महप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्योऽमुकामुक
 शर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यः स्वधासंपत्तां इदं
 मस्मान् पित्तपितामहप्रपितामहेभ्योऽमाताम

हप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्यश्चनममेत्यु
 त्काभ्रमौजलं प्रत्यजेत् कुर्वन्हरहश्चाङ्गवि
 त्प्राञ्चविवर्जितः पितृणां परयाभक्त्याग
 तिमिष्टां प्रपद्यते इति तित्यश्चाङ्गविधिः
 श्रीः श्रुतिस्मृतिपुराणोभयोर्मया हेमाद्रिणो
 दृतं प्राङ्कल्पमिदं सम्यक् पितृणां तादृकी
 रकं ॥ श्रीः ॥ ॥ ॥ इति श्री हेमाद्रि पंडित विरचितः
 प्राङ्कल्पः समाप्तः शुभमस्तु ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
 श्रीकृष्णाय नमः
 श्रीगुरुभ्यो नमः
 श्रीगणेशाय नमः
 श्रीविष्णवे नमः
 श्रीशिवाय नमः
 श्रीब्रह्माय नमः
 श्रीमहादेवाय नमः